

ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการ
สัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

พัชรวิทย์ อำเจริญ

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการ
สัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษใน
การสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิค

กำแพงเพชร"

ของ พัชรวิดี อ่ำเจริญ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

.....
(Assistant Professor Dr.Henry Yuh Anchunda)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรียพร สว่างเมฆ)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
ผู้วิจัย	พัชรวิทย์ อ่ำเจริญ
ประธานที่ปรึกษา	Assistant Professor Dr.Henry Yuh Anchunda
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน, นักเรียนอาชีวศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 200 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Clustered Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test dependent ของคะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน พบว่า หลังการเรียนรู้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51

Title	AN INVESTIGATION OF THE EFFECTIVENESS OF TEAM-BASED LEARNING IN ENHANCING ENGLISH-SPEAKING SKILLS FOR JOB INTERVIEWS AND PERFORMANCE FOR THIRD-YEAR VOCATIONAL STUDENTS: KAMPHAENG PHET TECHNICAL COLLEGE
Author	Phatcharawadee Aumchareon
Advisor	Assistant Professor Henry yuh Anchunda, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2023
Keywords	Team-based learning, English Speaking skills for job interview and performance, Vocational student

ABSTRACT

The objectives of the study were 1) to compare students' English-speaking skills for job interviews and performance before and after learning with Team-based Learning; and 2) to study students' satisfaction with Team-based Learning in enhancing English-speaking skills for job interviews and performance. The samples of this study included 25 third-year vocational students majoring in "Machine Shop" obtained through a clustered random sampling method. The research instruments included Team-based Learning instructional lesson plans, an English-speaking skills assessment pre-test and post-test and a students' satisfaction questionnaire. Data were analyzed using Mean, Standard Deviation, and a t-test dependent. The results revealed as follows: 1) The students' English-speaking skills for job interviews after learning through Team-based Learning were significantly higher than before at 0.05 level; and 2) Students' satisfaction toward the use of Team-based Learning in enhancing English-speaking skills for job interviews and performance was at the highest level (4.51).

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ประสบความสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจาก Dr.Henry Yuh Anchunda ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ได้สละเวลาอันมีค่าเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของการค้นคว้าอิสระด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอกราบขอบพระคุณ ครูทิวา สุระเดช ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครูภูมิพลวรรณ สุพรรณ ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อาจารย์เพียรศิลป์ ปินชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษาและแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิค กำแพงเพชรทุกท่านที่ให้อำนาจ ความช่วยเหลือ ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตอบแบบสอบถามซึ่งสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลได้อย่างสมบูรณ์

ขอบคุณเพื่อนสาขาวิชาภาษาอังกฤษทุกคนที่คอยช่วยเหลือ และสนับสนุนจนการค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จสิ้น และขอขอบคุณผู้ที่ช่วยเหลือและสนับสนุน ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้คำชี้แนะ ให้อำนาจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

พัชรวิดี อำเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	
ประกาศคุุณูปการ.....จ	
สารบัญ.....ฉ	
สารบัญตาราง.....ณ	
สารบัญรูปภาพ.....ญ	
บทที่ 1 บทนำ.....1	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1	
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....4	
ขอบเขตของการวิจัย.....5	
นิยามศัพท์เฉพาะ.....5	
สมมุติฐานในการวิจัย.....7	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....7	
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....8	
การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning).....9	
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....15	
การสัมภาษณ์งาน.....22	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....32	
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....35	

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 4 ผลการวิจัย	41
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการ ปฏิบัติงานก่อนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)	41
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็น ฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการ ปฏิบัติงาน	43
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	47
สรุปผลการวิจัย	47
อภิปรายผล	47
ข้อเสนอแนะ	49
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	56
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	57
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	58
ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือในงานวิจัย	72
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	80

ภาคผนวก จ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
ประวัติผู้วิจัย	88

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดย การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	42
ตาราง 2 ค่าสถิติ t-test dependent ของคะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบทักษะ การพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียน	43
ตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน...44	
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อ ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน รายวิชา ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน	80
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบ เพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้ แบบทีมเป็นฐาน	81
ตาราง 6 ผลวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการ ปฏิบัติงาน	83
ตาราง 7 แสดงคะแนนเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการ ปฏิบัติงาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปี ที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	86
ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดย การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	87

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพ 1 รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐาน.....	13
ภาพ 2 ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐาน	13
ภาพ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างไม่หยุดยั้ง รวมถึงการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและการประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน เราใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารให้เข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน และถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ดังนั้น การเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ต่าง ๆ เมื่อภาษาอังกฤษมีบทบาทเพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ฉะนั้น การสอนภาษาอังกฤษต้องมีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุก ๆ ระดับชั้น ซึ่งสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ทุกคนจำเป็นต้องเรียน การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อมกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในปี พ.ศ.2558 ประเทศในสมาชิกอาเซียนตกลงก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) นับว่าเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทยในฐานะสมาชิก ซึ่งต้องเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน โดยเฉพาะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษาหลักที่ใช้ เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิก ดังกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” อีกทั้งได้สนับสนุนพลเมืองในประเทศให้มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงบริบทของการจ้างแรงงานจากผู้จบการศึกษายาชีวศึกษา ประเภทวิชาอุตสาหกรรม เป็น 1 ใน 7 สาขาวิชาชีพที่ถูกบรรจุในข้อตกลงการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี (Free Flow of Skilled Labor) ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามในข้อตกลง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2561) สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนามาตรฐานและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียนในด้านคุณภาพผู้เรียน ระบุ

ว่าลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ รองลงมาคือ ผู้เรียนมีทักษะการคิดแก้ปัญหา และผู้เรียนเป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนและรักการเรียนรู้ ตามลำดับ

ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) ได้กล่าวถึง ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เป้าหมายในการพัฒนาเพื่อให้คนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี และมีคุณภาพ โดยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีการพัฒนาที่รอบด้าน มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 คือทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและ ภาษาที่สาม รักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, 2561) ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต และความก้าวหน้าในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ทัดเทียมนานาประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 - 2579 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีการเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อาชีวศึกษา รวมถึงมีโครงการยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาชีวศึกษา (แผนพัฒนา การอาชีวศึกษา, 2560) จากแนวปฏิบัติตามนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ อาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557) ที่กำหนดสมรรถนะทางภาษาระดับอาชีวศึกษา สำหรับ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสมรรถนะที่ผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาไม่ใช่เพียงแค่มีความสามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังจำเป็นต้องบูรณาการการใช้ภาษาอังกฤษกับการศึกษา วิชาชีพ จบแล้วมีงานทำ และส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามที่หลักสูตรกำหนด มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม สามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพ

การเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารนั้น จะต้องหมั่นฝึกฝนอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจ ในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีการปรับแนวการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมในยุคปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในและนอกห้องเรียน กระบวนการเรียนการสอนควรสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา จึงควรจัด กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อฝึกทักษะทางภาษา ควบคู่กับฝึกให้นักเรียนทราบวิธีการเรียนรู้ภาษา ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถพึ่งตนเองได้ (Learner-independence) และเรียนรู้ได้ตลอด

ชีวิต (Lifelong learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการหาความรู้หรือศึกษาต่อ รวมถึงการประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดหมายที่สำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2546)

วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร เป็นสถานศึกษาที่มุ่งมั่นจัดการศึกษาวิชาชีพให้มีมาตรฐาน เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ก้าวทันเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับตลาดแรงงาน ซึ่งสถานประกอบการมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถในการทำงานนั้นๆ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ แม้ว่าวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชรให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ มีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง แต่นักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนโดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยชัย บุนนาค (2561, น. 235 - 241) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564 - 2568 พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เช่น ปัญหาการเรียนการสอนยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะการฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และทอศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ อีกทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอนยังไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน รวมถึงปัญหาด้านครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการสอน ผิดสื่อและจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ซึ่งครูส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียน เป็นหลักและเลือกเฉพาะบางกิจกรรมที่สามารถสอนได้ และปิ่นทนต์ พงอุทรพรพรค และคณะ (2564, น. 911 - 920) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย พบว่า คนไทยมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ในด้านทักษะทั้ง 4 ซึ่งคนไทยมีปัญหาในด้านทักษะการพูด เช่น การพูดทักทาย การแนะนำตนเอง การสนทนาในชีวิตประจำวัน และการอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ จากปัญหาที่กล่าวมาเกิดจากการสอนตามตำราที่เน้นครูเป็นผู้บรรยาย ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และการทำงานเดี่ยวเพื่อให้ได้แค่ชิ้นงานของตนเอง ครูไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นทีม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร อีกทั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน เป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่สำคัญที่จะให้ถูกคัดเลือกเข้าทำงาน นักเรียนไม่มีทักษะการสัมภาษณ์ เช่น การแนะนำตนเองอย่างถูกต้อง การตอบคำถามเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน และการสนทนาโต้ตอบในระหว่าง การสัมภาษณ์ นักเรียนขาดความรู้ด้านการใช้คำศัพท์ สำนวน ประโยค และความคล่องแคล่วในการตอบคำถาม ไม่สามารถโต้ตอบได้อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่า การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ จากงานวิจัยของ อาภัสรา สังขวาสิ (2564) เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้

การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังการทดลองสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อนำผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและร่วมกันทำงานเป็นทีม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาทักษะภาษาพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ พบว่า การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ปรับมาจากการเรียนการสอนแบบบรรยาย ที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง และผู้เรียนรับฟังอย่างเดียว (Passive Learning) มาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมในรูปแบบของทีม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนจดจำกับการเรียนและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการให้เหตุผลและการแก้ปัญหา การเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในทีมเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของทีมและการทำงานเป็นทีม นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน แบ่งปันประสบการณ์ภายในกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้หลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ที่มีการจัดทีมย่อยอย่างเหมาะสม ตามทักษะและความสามารถของแต่ละคน นอกจากนี้สมาชิกในทีมมีการช่วยเหลือกันในการทำงาน การร่วมกันรับผิดชอบในงานส่วนตัวและงานกลุ่ม โดยการมอบหมายงานจะต้องเน้นผลของการเรียนรู้ตามจุดประสงค์รายวิชาที่ได้กำหนดไว้ วิธีการพัฒนาทักษะการพูดที่ใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีหลายวิธี ได้แก่ บทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่ม กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม ละคร การเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงหวังที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน ซึ่งเน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นขั้นตอนหนึ่งในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่ ผู้ถูกสัมภาษณ์จึงต้องเตรียมตัวให้พร้อม คำนึงถึงการตอบคำถาม ขั้นตอนการสัมภาษณ์ และหลักการสัมภาษณ์ที่ดีเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสัมภาษณ์งาน ผู้วิจัยหวังว่า การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานจะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเต็มตามศักยภาพของตนเอง และเป็นแนวทางในการสมัครงานต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานก่อนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 200 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Clustered Random Sampling)

2 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

3. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นเนื้อหาตามจุดประสงค์และหนังสือเรียน ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 1) Greeting and self-introduction
- 2) Job Interviewing
- 3) Explaining signs and symbols
- 4) Describing working process
- 5) Talking on the phone
- 6) Project presentation

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน แบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ แลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีคิดและทักษะต่าง ๆ ร่วมกันภายในทีม ช่วยกันกระตุ้นความคิดและการใช้ภาษาเพื่อให้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถในการพูดของผู้เรียนโดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน เช่น การให้ข้อมูลส่วนตัว การแนะนำตัวเอง การสนทนาในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน การบอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการนำเสนอชิ้นงาน ประกอบด้วย 1) การใช้คำศัพท์ 2) ไวยากรณ์ 3) การออกเสียง 4) ความสามารถในการสื่อสาร 5) ความคล่องแคล่ว

3. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มที่มีสมาชิกประมาณ 4 - 5 คน มุ่งเน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แบ่งปันประสบการณ์และความรู้ร่วมกัน เป็นการจัดการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparation) นักเรียนได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาและเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

ขั้นที่ 2 การทดสอบความรู้ (Readiness Assurance) เป็นการทดสอบความรู้จากเนื้อหาที่ครูให้นักเรียนเตรียมตัวก่อนเข้าห้องเรียน ประกอบด้วย

1. การทดสอบรายบุคคล (Individual Readiness Assurance Test)
2. การทดสอบแบบทีม (Team Readiness Assurance Test) ซึ่งนักเรียนจะมีการปรึกษาและอภิปรายกันในทีม

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Application of Course Concepts) เป็นกระบวนการทำงานภายในทีม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับโจทย์เดียวกัน ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย แก้ปัญหาและหาคำตอบจากเนื้อหาที่ตนเองได้ศึกษามาก่อนหน้า จากนั้นให้แต่ละทีมนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล (Assessment) หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีการลงมือปฏิบัติ อภิปรายช่วยกันหาคำตอบ มีการนำความรู้เดิมมาใช้กับเนื้อหาใหม่ ทำแบบทดสอบและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ครูประเมินผลพร้อมให้ผลย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการเรียนครั้งต่อไป

4. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความคิดหรือความรู้สึกในเชิงบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน ในรายการดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน 4) ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ซึ่งวัดจากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 เป็นต้นไป

สมมุติฐานในการวิจัย

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 หลังจากได้เรียนรู้แบบทีมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
2. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ของนักเรียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
 - 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 1.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 1.3 รูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
 - 1.4 กิจกรรมการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.3 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.4 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. การสัมภาษณ์งาน
 - 3.1 ความหมายของการสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษ
 - 3.2 รูปแบบของการสัมภาษณ์งาน
 - 3.3 การเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์งาน
 - 3.4 ความสำคัญของภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน
 - 3.5 ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ
 - 3.6 รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
5. กรอบแนวคิดในงานวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ถูกพัฒนาโดยศาสตราจารย์ Larry K. Michaelsen แห่งมหาวิทยาลัยโอคลาโฮมา (University of Oklahoma) ประเทศสหรัฐอเมริกา มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการร่วมมือ มีการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ มีเป้าหมายที่ชัดเจนภายในทีม สมาชิกทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบและปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Michaelsen, Sweet, and Parmalee, 2009)

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถของกลุ่มนักเรียนในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบทีม ดังนี้

สุธิตา (2562) กล่าวว่า การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐาน คือการเรียนกลุ่มย่อย (Small group learning) ที่สามารถขยายให้เป็นกลุ่มใหญ่ได้ โดยที่ผู้สอนได้มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในบทเรียนมาล่วงหน้าด้วยตนเองก่อนเข้าชั้นเรียน ซึ่งเป็นหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) โดยผู้สอนมีหน้าที่เตรียมช่องทางและเนื้อหาที่จะเรียนในรูปแบบต่าง ๆ

ศศิธร (2561) กล่าวว่า การเรียนแบบทีม (Team-based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ที่ ซึ่งมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ตลอดเวลา การมอบหมายงานก่อนเข้าชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองในการเตรียมความพร้อมในการแบ่งปันความรู้ให้กับกลุ่มของตนเอง และในขั้นตอน RAP ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และสามารถนำความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาได้

ไวยฤทธิ์ (2559) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเป็นทีม คือ นักศึกษาได้เรียนรู้จากเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของชั้นเรียนนั้น และได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้ขั้นสูงตาม Bloom's Taxonomy ผ่านการทำงานเป็นทีม

สมจิตต์ และคณะ (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน เป็นกลยุทธ์การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนำมาใช้กับห้องเรียนขนาดใหญ่ ที่มีผู้เรียนมากกว่า 100 คน โดยผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียน เป็นการสอน 3 ขั้นตอน ขั้นแรกเกิดขึ้นนอกห้องเรียน โดยผู้เรียนต้องรับผิดชอบอ่านตำราและเอกสารที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำความรู้มาทำแบบทดสอบ ทั้งรายบุคคลและเป็นทีมเพื่อเป็นการรับประกันความพร้อมของผู้เรียนที่จะนำความรู้ความเข้าใจมาใช้แก้ปัญหาจากสถานการณ์ ซึ่งเป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด

Seng (1994) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีม หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกภายในทีมที่มีเป้าหมายเดียวกัน โดยกระบวนการเรียนรู้เกิดจากการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ การแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์การแบ่งปันความรู้ด้วยการพูดคุย การเรียนรู้เป็นทีมนี้จะต้องอาศัยทักษะการคิดแก้ปัญหา การพิจารณาตัดสินใจ การตั้งคำถาม และร่วมกันแสดงความคิดเห็น อภิปรายเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดไปใช้เพื่อให้ถึงเป้าหมายของทีม ทุกคนต้องยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น เข้าใจในความรู้ความสามารถและมุมมองที่หลากหลาย เพื่อนำมาผสมผสานรวมกันให้เกิดพลังความสามารถของทีม

จากเนื้อหาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เป็นการเรียนรู้เบื้องต้นจากตัวของผู้เรียน นำไปสู่กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีม ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนความรู้ วิชิตดและประสบการณ์ระหว่างกัน มีการร่วมกันอภิปรายโดยกระตุ้นสมาชิกภายในทีมให้เกิดความคิด การกล้าแสดงออก สามารถช่วยกันแก้ปัญหา และระดมสมองให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ไว้ดังนี้

Seng (1994) ได้อธิบายองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบทีมจำนวนสมาชิกที่เหมาะสมในทีม คือ ประมาณ 4 - 5 คน ซึ่งไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดและทัศนคติที่เหมาะสม
2. การมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ร่วมกันในทีม รวมถึงผู้ที่มีอำนาจในการสั่งสมาชิกในทีมที่ต้องเป็นผู้ใส่ใจและรู้ปัญหาด้านนั้น ๆ เพื่อที่จะให้สมาชิกปฏิบัติตามคำแนะนำได้
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และอภิปรายโต้แย้ง ทุกคนในทีมต้องร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยน และช่วยกันพิจารณา ซึ่งหากมาจากต่างสาขางานจะช่วยให้มีความหลากหลายทางความคิด

4. การจัดการกับความขัดแย้งทางความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สกัดกั้นความคิด

5. การฝึกปฏิบัติการเรียนรู้เป็นทีม

Michaelsen et al. (2004) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้เป็นทีม ดังนี้

1. มีสมาชิกภายในทีมประมาณ 5 - 7 คน
2. มีการแบ่งหน่วยการเรียนรู้อย่างน้อย 5 - 7 หน่วย ในหนึ่งภาคเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลก่อนเริ่มเรียนในหน่วยนั้น ๆ
3. มีการเตรียมความพร้อมในแต่ละหน่วยเรียนของผู้เรียน โดยการทดสอบรายบุคคล และการทดสอบรายกลุ่ม ซึ่งมีการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที

4. ผู้สอนต้องรู้ว่ามีความใดที่กลุ่มไม่ได้ถาม จะสอนในเนื้อหาที่ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ ซึ่งจะ
ไม่สอนทุกอย่างในสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วเพื่อเป็นการประหยัดเวลา

5. ประยุกต์โดยกำหนดภาระงานให้กลุ่ม และให้ปฏิบัติในเวลาของชั้นเรียน
6. ผลการเรียนรู้ของแต่ละคนมาจากการเดี่ยว และงานกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่ม
7. รูปแบบการเรียนรู้แบบทีมสามารถเรียนได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานสมาชิก
ให้กลุ่มควรมีจำนวนที่ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ซึ่งผู้สอนสามารถควบคุมได้ สมาชิกทุกคนในกลุ่ม
ต้องร่วมกันแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ซึ่งเป็น
การทดสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน

3. รูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

รูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)
มีหลักการสำคัญอยู่ 4 ประการเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ดังนี้ (Michaelsen, Sweet,
and Parmalee, 2009)

1. การจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของสมาชิก ควรมีความหลากหลายในแต่ละกลุ่ม
เช่น ผลสมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถเฉพาะด้าน ไม่ควรให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันเองเพราะ
จะทำให้เกิดกลุ่มที่ไม่มีความสามารถหลากหลาย ซึ่งผู้สอนควรกำหนดจำนวนและคุณสมบัติ
ของแต่ละทีม และควรเป็นกลุ่มถาวร เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรที่จะรอให้กลุ่มพัฒนา
ไปสู่การทำงานที่มีประสิทธิภาพ

2. ความรับผิดชอบในการเรียนรู้แบบทีม ผู้เรียนต้องรับผิดชอบตัวเองล่วงหน้าก่อนเรียน
เพื่อที่จะช่วยเหลือการทำงานของทีมได้

3. การมอบหมายงาน ต้องส่งเสริมการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาและพัฒนาทีม แบบฝึกหัดที่ดี
มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้การทำงานของทีมมีประสิทธิภาพ คำถามที่ดีมี 4 ลักษณะ
ประกอบด้วย

- 1) Significant problem เป็นโจทย์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้
- 2) Same problem เป็นโจทย์ที่ทำแบบฝึกทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ซึ่งเป็นโจทย์
ปัญหาเดียวกัน
- 3) Specific choice เป็นการหาคำตอบที่ต้องการความรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มใน
การค้นหา
- 4) Simultaneous report แต่ละกลุ่มมีการรายงานผลและคำตอบพร้อมกัน

4. การให้ข้อมูลป้อนกลับ ทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญที่สมาชิกทุกคน
ต้องเตรียมความรู้มาเพื่อแบ่งปันให้กับสมาชิก เนื่องจากคะแนนที่ได้มาจากกระบวนการทำงานในกลุ่ม

และการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้และช่วยให้กลุ่มพัฒนาการทำงานร่วมกัน

Michaelsen et al. (2004) ได้อธิบายขอบเขตของการเรียนรู้แบบเป็นทีมให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น คือ

1. Preparation เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน โดยศึกษาและอ่านบทเรียนหรือเนื้อหาด้วยตนเอง (individual study) เป็นการศึกษาในห้องเรียน

1.1 Readiness Assurance Process คือ กระบวนการประยุกต์เนื้อหาที่อ่านมาล่วงหน้ามาใช้ในห้องเรียน ซึ่งเริ่มต้นจากการทำแบบทดสอบหรือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาล่วงหน้า ประกอบด้วย

1.1.1 Individual Test (IT) เป็นการทำแบบทดสอบด้วยตัวผู้เรียนเอง

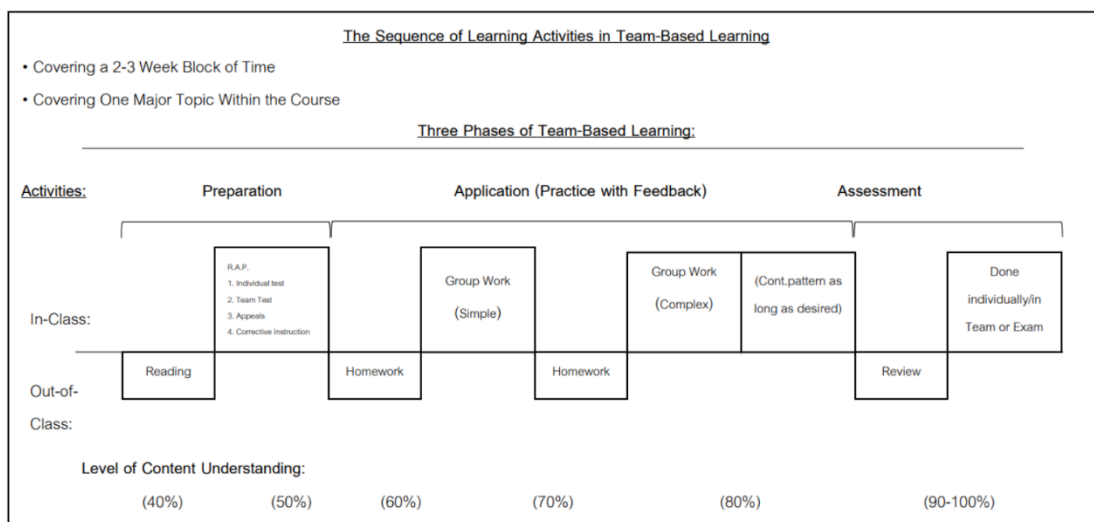
1.1.2 Team Test (TT) เป็นการทำแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้ง แต่สมาชิกช่วยกันทำเป็นทีม หลังจากทำ TT จะมีการเฉลยแบบทดสอบโดยมีอภิปรายถึงคำตอบ

1.1.3 Appeals process ในขั้นนี้ผู้เรียนของแต่ละกลุ่ม อาจมีคำตอบที่ได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ ซึ่งอาจจะตัดสินใจหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดไม่ได้ หรือยังคงถกหาคำตอบที่แน่นอนไม่ได้ อย่างชัดเจน จึงบันทึกแหล่งที่มาของคำตอบเหล่านั้นจากสมาชิกในทีมที่ช่วยกันระดมสมอง จากนั้นให้ผู้สอนช่วยพิจารณา

1.1.4 Corrective instruction ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง หรือแนะนำให้เห็นความคิดรวบยอด (concept) หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านตัวเองและเรียนรู้ภายในทีม ซึ่งครูจะรองนกว่าจะรู้ว่าผู้เรียนไม่เข้าใจในส่วนใด เพื่อที่ผู้เรียนจะได้สนใจและพร้อมที่จะฟัง และให้ความสำคัญกับการเรียน

2. Application ขั้นประยุกต์ใช้ฝึกฝนจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับ นักเรียนจะใช้เนื้อหาและคำตอบของข้อคำถามมาใช้ในการแก้ปัญหา สามารถอธิบาย ทำนายและคาดการณ์ทำแบบฝึก ซึ่งในขั้นนี้แต่ละทีมอาจได้คำตอบในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน แต่ผู้สอนจะเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของแต่ละกลุ่มพร้อมกับให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นการช่วยเหลือผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการใช้สื่อหรืออุปกรณ์ ให้การดูแลแนะนำอย่างใกล้ชิด และมากกว่านั้นคือมุ่งมั่นให้ถึงความสำเร็จของทีม

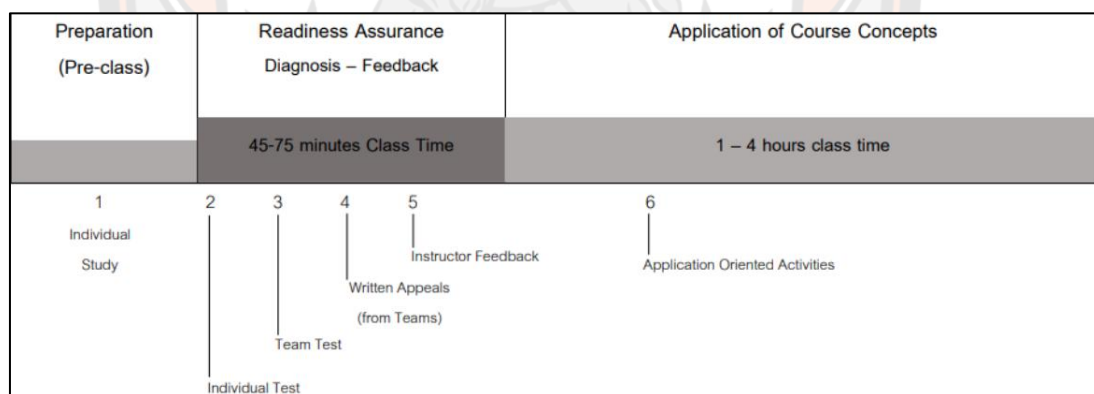
3. Assessment ขั้นประเมินผลในการทดสอบระหว่างเรียน การสร้างภาระงานหลังจากผู้เรียนฝึกฝน ลงมือปฏิบัติในการหาคำตอบ หรือแก้ปัญหาต่างๆในหลายๆครั้งแล้ว และมีการทบทวนซึ่งสมาชิกในทีมที่พร้อมจะเรียนรู้หน่วยต่อไปจะใช้วิธีการเดิม มีการบูรณาการความรู้เดิม เทคนิควิธีการ สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ มาใช้กับเนื้อหาใหม่ หรือการทำแบบทดสอบฉบับใหม่ หรือการทำภาระงานหลังจากเรียนรู้และฝึกฝน ดังรูปภาพที่ 1

ภาพ 1 รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ที่มา: Michaelsen et al., 2004

Michaelsen et al. (2004, p. 257) ได้อธิบายกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นทีมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้มาใช้ในการหาคำตอบ ดังนี้

ภาพ 2 ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ที่มา: Michaelsen et al., 2004

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า รูปแบบและกระบวนการของการจัดการเรียนการสอนแบบทีมเป็นฐาน เป็นการมอบหมายงานให้ผู้เรียนล่วงหน้า ซึ่งถือว่าเป็นขั้นเตรียมความพร้อม จากนั้นให้สมาชิกในทีมช่วยกันระดมสมองเพื่อหาคำตอบ เป็นกระบวนการที่เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ภายในทีม ถือว่าเป็นขั้นประยุกต์ใช้ และขั้นสุดท้ายคือการประเมินผลจากแบบทดสอบระหว่างเรียน ซึ่งสมาชิกในทีมจะช่วยเหลือและเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้สามารถพัฒนาการคิด การแก้ปัญหาและส่งเสริม

การทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็น เพื่อให้ทีมเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและบรรลุเป้าหมายของทีม

4. กิจกรรมการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) สามารถนำกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังนี้

1.1 กิจกรรมการละคร ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีหลายรูปแบบ เช่น เกมการละคร บทบาทสมมติ การแสดงทำใบ้ สถานการณ์จำลอง ซึ่งกิจกรรมการ ละครแต่ละรูปแบบก็ให้ผลลัพธ์ในการผลิตภาษาพูดของนักเรียนที่แตกต่างกัน ดังนี้

ประเทือง ใจหาญ (2546) และรัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) ได้แบ่งกิจกรรมการละครที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษา ได้แก่

1) กิจกรรมการเตรียมความพร้อม (Preparatory Activities) ใช้ในการเตรียมความพร้อมของนักเรียนเป็นการนำกิจกรรมมาใช้นำเข้าสู่บทเรียน

2) เกมการละคร (Drama Games) ต่างจากเกมทั่วไปตรงที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นผ่านการใช้กิจกรรมการละคร

3) การแสดงทำใบ้ (Mime of Pantomime) นักเรียนจะแสดงท่าทางต่าง ๆ ในการสื่อความหมาย

4) บทบาทสมมติ (Role Play) นักเรียนจะแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่กำหนดขึ้น โดยการสวมบทบาทนั้น ๆ

5) การแสดงสด (Improvisation) นักเรียนไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน การแสดงโดยจะต้องตีความจากสถานการณ์ที่กำหนดให้

6) สถานการณ์จำลอง (Simulation) นักเรียนต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่กำหนดเพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

7) การเล่าเรื่อง (Story Telling) เปิดโอกาสให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ตนสนใจ ผ่านการแสดงออกทางน้ำเสียง สีหน้า และท่าทาง

8) การแสดงละครสั้น (Skits or Sketch) มีการท่องบทฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริงบนเวทีที่มีการแต่งตัวจัดฉากต่าง ๆ

9) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการละครรูปแบบอื่นๆ ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์คำพูด และท่าทาง (Creation and invention) การเล่นต่อคำ (word-play) การสังเกตเพื่อมาเล่าต่อ (observation) การตีความ (Interpretation) การใช้เพลงและบทกวีต่าง ๆ (The use of poems and songs) เป็นต้น

1.2 เกม (Game) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาที่กำหนด โดยนำเนื้อหา ข้อมูล วิธีการ และผลการเล่นเกม มาอภิปรายและสรุปผลการเรียนรู้ โดยครูจะเป็นผู้กำหนดเกม จากนั้นให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาที่กำหนด โดยมีผลการตัดสินที่ออกมาในรูปแบบของการแพ้ และชนะ ทำให้ผู้เรียนแก้ปัญหาและสามารถเอาชนะอุปสรรคได้

1.3 การอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย (Small Group Discussion) เป็นการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนจะคอยช่วยเหลือ มีการจัดกลุ่มเล็ก ๆ และให้สมาชิกในกลุ่ม มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ข้อมูล ความคิดเห็น ในประเด็นที่กำหนด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ มีส่วนร่วมในการแสดงออก

1.4 การปฏิบัติการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียน สามารถทำเป็นคู่หรือกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนจะขาดข้อมูลที่ จำเป็นในการแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติการงานให้เสร็จสิ้น ซึ่งผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์จากการที่ได้ สื่อสารกับเพื่อนสมาชิกในชั้นเรียน หรือเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ขาดหายไป

1.5 การบรรยายภาพ (Picture Narrating) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเล่าเรื่องราว ที่เกิดขึ้นในภาพอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับเกณฑ์ที่ครูให้ไว้ ซึ่งสามารถรวมคำศัพท์หรือ โครงสร้างที่ต้องการขณะบรรยาย

1.6 การอธิบายรูปภาพ (Picture Describing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนทำในกลุ่ม ซึ่งจะ ได้รับภาพที่แตกต่างกัน นักเรียนสนทนาภาพในกลุ่ม จากนั้นให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มอธิบาย รูปภาพนั้น ในชั้นเรียน โดยกิจกรรมนี้จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของนักเรียน ตลอดจนทักษะ การพูดในที่สาธารณะ

จากกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานสามารถนำกิจกรรม เหล่านี้มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และมีความสามัคคี กล้าแสดงออก มีส่วนร่วมในแลกเปลี่ยนความรู้ รวมถึงเพื่อให้เกิดทักษะทางสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็น ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะต้องมีการพัฒนา ทักษะการพูดของนักเรียนเพื่อให้มีความรู้ทางภาษา และสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนักการศึกษาได้ให้นิยามเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษดังนี้

ปรีชา เรืองฤทธิ์ (2536) ได้นิยามว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นความสามารถ ในการสื่อสารที่ประกอบด้วยเสียงและรหัสต่าง ๆ ที่สื่อถึงความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟัง

เข้าใจและตอบสนอง รวมถึงเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ ความคิดเห็นและก่อให้เกิดความเข้าใจต่อกัน การพูดภาษาอังกฤษจะต้องมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดควรใช้สำนวนและประโยคทางภาษาที่มีความถูกต้องและเหมาะสม

ปณิศา ทามิภักดี (2558) ได้สรุปการพูด หมายถึง กระบวนการผลิตเสียงซึ่งเป็นทักษะที่ผู้สอนต้องทำความเข้าใจในศักยภาพของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมการเรียนการสอน การพูดเป็นสิ่งที่จำเป็นสำคัญสำหรับผู้เรียนในการรับรู้ภาษา เพราะการพูดไม่เป็นเพียงแต่กระบวนการของการผลิตเสียงเพียงอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการโต้ตอบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ทศนคติ และความรู้สึกระหว่างผู้พูดอีกด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดโดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ได้ให้ความหมายว่า การพูดคือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

Paulston (1977) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถในการพูดไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วย นั่นคือจะต้องใช้ภาษาตามกฎนั้นๆ นอกจากนั้นการพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย (Nonverbal-Behavior)

Littlewood (1995) กล่าวถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่าเป็นกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่าง 2 คนขึ้นไป ได้แก่ ผู้ฟังและผู้พูด โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษาอังกฤษ

Bryne (1976) กล่าวถึงทักษะการฟังและการพูดว่าเป็นการสื่อสารทางวาจา ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่ต้องการสื่อความหมายของตนเอง และผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่พูดและสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ฟังเข้าใจ และมีความหมายตรงกับความต้องการสื่อ นอกจากนั้นการฟังและการพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การพูด คือการสื่อสารระหว่าง 2 คนขึ้นไปเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด การให้ข้อมูล ความต้องการ และการแลกเปลี่ยนความรู้ที่ผู้พูดต้องการสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจหรือรับทราบข้อมูล โดยสื่อสารกันด้วยภาษาที่ใช้แล้วเข้าใจต่อกัน

2. องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์ นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษา หลายท่านได้ให้แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการพูดที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

ลัดดา แพรภทพิศุทธิ์ (2552) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูดที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการพูดแต่ละครั้ง ต้องสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด คือ ผู้ที่ต้องการสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก หรือความต้องการของตนได้อย่างเหมาะสม โดยการใช้ภาษา น้ำเสียง ท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อ นอกจากนี้ผู้พูดควรที่จะสังเกตและวิเคราะห์ผู้ฟัง เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
2. สาร คือ เนื้อหาสาระที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย ควรมีความเหมาะสมและระดับความ ยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้ฟัง เนื้อหาควรเป็นประโยชน์และสอดคล้องกับความสนใจของผู้ฟัง ผู้พูดต้องมีความถนัดมีความรอบรู้ ข้อมูลต้องเป็นความจริงมีความน่าเชื่อถือ
3. สื่อ คือ สิ่งที่ช่วยถ่ายทอดสารของผู้พูดไปยังผู้ฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า กริยาท่าทาง รวมทั้ง โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งถ้าผู้พูดเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมจะทำให้การพูดประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น
4. ผู้ฟัง คือ ผู้รับสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวหรือหลายคน ผู้ฟังที่ดีต้องมีความสามารถในการ จบใจความ และวิเคราะห์ได้ว่าเรื่องที่ฟังนั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงใด
5. สภาพแวดล้อม คือ เวลา โอกาส และสถานที่ที่ใช้ในการพูดครั้งนั้น ๆ สภาพแวดล้อมที่ดี หรือไม่ดีเกินไปนั้นย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพการพูดได้ทั้งสิ้น

Bartz (1979) และ Harris (1990) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมือนกัน คือ

1. ความคล่องแคล่ว ความต่อเนื่อง ความราบรื่น และมีความเป็นธรรมชาติในการพูด (Fluency)
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

โดย Harris จะเน้นความสามารถในด้านการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) หลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) ในขณะที่ Bartz จะเน้นปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication) หรือข้อมูลที่ผู้ฟังเข้าใจคุณภาพของข้อความที่ใช้

ในการสื่อสาร (Quality of communication) โดยเน้นความถูกต้องของข้อมูลหรือข้อความที่สื่อสารออกไปและความพยายามในการสื่อสาร โดยพูดออกมาทางวาจา พร้อมกับแสดงท่าทางหรือสีหน้า

โดยแนวคิดของ Harris สอดคล้องกับแนวความคิดของ Canale and Swain (1980) ซึ่งกล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกันจะทำให้บทสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) โดยความสามารถนี้ไม่ได้หมายถึงความสามารถในการเข้าใจและการใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่ยังหมายถึงความสามารถในองค์ประกอบด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะต้องสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ ประโยคที่ใช้ในการพูด เพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องและตรงตามความต้องการ โดยปราศจากความลังเลซึ่งจะส่งผลให้เกิดความคล่องแคล่วในการพูด

2. ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) มีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้พูดใช้วาจาเพื่อกิจกรรม (Speech Acts) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยผู้พูดจะสามารถเลือกรูปแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับวาทะเพื่อกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม และเพื่อจุดประสงค์ในการส่งสารผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอ ความคิดเห็น หรือการโต้เถียง

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมประโยค (Discourse Competence) ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาโดยมีลำดับก่อน - หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้ในการแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันก็จะทำให้รักษากาสนทนาให้ดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) โดยผู้พูดที่พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสารด้วย จะทำให้ผู้พูดเพิ่มพูนศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะไม่มีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ที่ดี แต่สามารถใช้ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนากับผู้อื่นได้

พรสวรรค์ สิปโป (2550) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูด คือ การมีปฏิสัมพันธ์ในการพูด ประกอบด้วย การเริ่มต้นสนทนา การดำเนินการสนทนา การจบการสนทนา การผลัดกันโต้ตอบที่เหมาะสม

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551) กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพูดว่า การสื่อสารที่ดีผู้พูดต้องรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง และเลือกใช้ภาษา ท่าทาง มีทักษะ ความสามารถและเลือกใช้เครื่องมือต่างๆมาช่วยเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดต้องประกอบด้วย ผู้พูด สาร ผู้ฟัง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม รวมถึงการมีประสบการณ์ร่วมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้พูดต้องใช้ความสามารถในการพูดประกอบกันหลาย ๆ ด้าน เลือกใช้คำที่ถูกต้อง เลือกประโยคที่เหมาะสม ผู้พูดและผู้ฟังมีความคล่องแคล่วและมีความตั้งใจ รวมถึงมีความพยายามในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถตีความหรือนำไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

3. การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนสามารถกระทำได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการด้านความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการทดสอบที่ง่ายที่สุด เป็นการพูด ระหว่างคน 2 คน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ถามคำถามและให้ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเอง การสัมภาษณ์ควรเริ่มจากการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ก่อนจะเป็นการถามคำถามเพื่อทดสอบ (Harris, 1989)

2. การอภิปราย (Discussion) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยใช้ภาษาบรรยาย การให้ความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนด ซึ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางการพูดของตนเองปราศจากการแทรกแซงจากครูผู้สอน (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538 และ O' Loughlin, 2001)

3. การรายงานปากเปล่า (Oral Report) การทดสอบประเภทนี้ ผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้า ใช้เวลาพูด 5 - 10 นาที นักเรียนสามารถดูเนื้อหาจากบันทึกได้แต่ไม่ใช้การอ่าน ผู้เรียนอาจใช้สื่อนำเสนอเพื่อช่วยให้การรายงานมีความน่าสนใจ และมีความเข้าใจเพิ่มยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูผู้สอนสามารถถามคำถามที่ผู้รายงานรายงานเพื่อวัดความเข้าใจได้อีกด้วย (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538 และ Underhill, 2003)

4. การใช้ภาพ (Using Pictures) คือ การใช้ภาพเพื่อกระตุ้นผู้เรียนได้แสดง จินตนาการของตนเอง ซึ่งภาพที่ครูผู้สอนเลือกมานั้นต้องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งวัยและระดับความสามารถ ภาพที่ใช้ต้องมีความชัดเจน และครูผู้สอนต้องใช้เวลาพอสมควรก่อนการพูดบรรยายภาพ การทดสอบโดยใช้ภาพทำได้หลายวิธี เช่น การใช้ภาพเพื่อบรรยาย (Pictures for Description) ความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) การเรียงลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การเล่าเรื่องจากภาพ (Picture Story) เป็นต้น (O' Loughlin, 2001, Weir, 1993 และ Underhill, 2003)

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นการทดสอบระหว่างผู้เรียน 2 คน เพื่อเติมข้อมูลของตนเองที่ขาดหายไปจากการสื่อสารแลกเปลี่ยนกับคู่ของตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกคู่ของตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและสบายใจในการโต้ตอบสื่อสารกัน (Bygate, 1987)

Underhill (2000) แบ่งประเภทการทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสารเป็น 3 ประเภท คือ

1. การทดสอบแบบวัดตรง (Direct Oral Test) คือการวัดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การพูดตอบ การสนทนาโต้ตอบ การพูดเล่าเรื่อง

2. การทดสอบแบบกึ่งวัดตรง (Semi Direct Oral Test) คือ การวัดโดยกำหนดการใช้ภาษาสื่อสาร โต้ตอบของผู้รับการทดสอบ เช่น การตอบคำถามกับเครื่องบันทึกเสียง

3. การทดสอบแบบวัดอ้อม (Indirect Oral Test) คือ การวัดโดยการแปลงภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงให้อยู่ในรูปของสื่อหรือข้อความแทน เช่น ข้อสอบแบบตัวเลือก (Multiple Choices) หรือข้อสอบเติมคำ (Gap fill) เป็นต้น

สรุปได้ว่า การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถทดสอบได้หลายวิธี ซึ่งผู้สอนต้องใช้ความหลากหลายในการทดสอบ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านเนื้อหา วย และความสนใจของผู้เรียนด้วย เพื่อผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพทางการพูดได้อย่างเต็มความสามารถ

4. เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. ความถูกต้อง

1.1 ออกเสียงคำ ประโยค ไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้

1.2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยค

1.3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคเป็นส่วนใหญ่

1.4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์

2. ความคล่องแคล่ว

2.1 พูดได้บางคำสื่อความหมายไม่ได้

2.2 พูดได้เป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

- 2.3 พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้
- 2.4 พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนสื่อสารได้
- 3. การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด
 - 3.1 พูดได้น้อยมาก
 - 3.2 พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ
 - 3.3 พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย แต่มีท่าทางประกอบไม่เหมาะสม
 - 3.4 แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย

Harris (1969) กำหนดการวัดผลทักษะการพูดไว้ 5 ส่วน ได้แก่ การออกเสียง (pronunciation) หลักไวยากรณ์ (grammar) คำศัพท์ (vocabulary) ความคล่องแคล่ว (fluency) ความเข้าใจในสิ่งที่พูด (comprehension) ตัวอย่างการให้คะแนนกำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกส่วนหรือองค์ประกอบคุณลักษณะของผลงานหรือกระบวนการ กำหนดเป็นคะแนน 1 - 5 ในส่วนที่ 1 การออกเสียง (pronunciation) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีสำเนียงผิดเพียงเล็กน้อย
- 4 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดี ถึงแม้ว่าจะมีสำเนียงผิดบ้าง
- 3 คะแนน หมายถึง ออกเสียงพลาดจนอาจทำให้เข้าใจผิดได้
- 2 คะแนน หมายถึง ออกเสียงผิดจนยากที่จะเข้าใจ ต้องถามย้ำ
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

Madsen (1983) กำหนดการให้คะแนนและรายการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) เป็นเกณฑ์การพิจารณาจากภาพรวมของการพูดโดยประเมินใน 5 ประเด็นคือ สำเนียง (accent) หลักการทางภาษา (grammar) คำศัพท์ (vocabulary) ความคล่องแคล่วในการพูด (fluency) ความเข้าใจในการสื่อสาร (comprehension) ให้เป็นคะแนนหรือเป็นระดับคุณภาพ ดังนี้

- 5 คะแนน คือ ใช้ภาษาอังกฤษผิดเพียงเล็กน้อยในด้านการเรียงลำดับคำหรือโครงสร้าง
- 4 คะแนน คือ สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีแต่พลาดเรื่องโครงสร้างที่ยังพอเข้าใจได้
- 3 คะแนน คือ พลาดเรื่องโครงสร้างประโยคบ่อยครั้ง
- 2 คะแนน คือ การเรียงคำในประโยคเป็นที่ยากพอใจจนทำให้ผู้ฟังสับสน
- 1 คะแนน คือ การพูดไม่สามารถเข้าใจได้

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า เกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูด สามารถวัดได้จากพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความถูกต้องของการออกเสียงคำศัพท์ โครงสร้าง ความคล่องแคล่ว เป็นต้น ทั้งนี้ การวัดและการประเมินต้องอาศัยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยผู้เรียน

การสัมภาษณ์งาน

1. ความหมายของการสัมภาษณ์งาน

การสัมภาษณ์งาน เป็นอีกหนึ่งขั้นตอนที่สำคัญในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงาน เนื่องจากองค์กรจะได้ทราบข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของผู้สมัคร และผู้สมัครนั้นเหมาะสมกับองค์กรหรือไม่ ซึ่งมีผู้ให้นิยามของการสัมภาษณ์งาน ไว้ดังนี้

เอมอร์ ดิสปัญญา (2542) กล่าวว่า การสอบสัมภาษณ์เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ผู้ว่าจ้างจะถือโอกาสทำการสำรวจว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติเหมาะสมกับลักษณะของงานมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำมาประกอบการพิจารณาเข้าทำงาน และผู้สมัครจะได้มีโอกาสอธิบายขยายความ และโฆษณาความสามารถของตนเองให้เป็นที่ประจักษ์ต่อผู้สอบสัมภาษณ์

บุญหวัง ศรีสุทโธ (2560) ได้กล่าวว่า การสัมภาษณ์ คือ การสนทนาหรือซักถามเป็นการถามตอบระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้สัมภาษณ์ต้องมีไหวพริบ มีบุคลิกดี มีมารยาทในการพูดและฟัง และผู้ให้สัมภาษณ์ คือผู้มาสมัครงานเพื่อเข้าทำงานในตำแหน่งที่ต้องการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงบุคลิกลักษณะอุปนิสัยใจคอ ปฏิภาณไหวพริบ ความสามารถของผู้สมัคร ซึ่งเป็นการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่

ศุภย์สรรรหาและเลือกสรร (2550) ได้กล่าวว่า การสัมภาษณ์งานเป็นการสนทนากันระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ได้แก่ กรรมการสอบสัมภาษณ์ และผู้รับการสัมภาษณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้รับการสัมภาษณ์มากที่สุด เพื่อประกอบการตัดสินใจประเมินความเหมาะสมของบุคคลกับตำแหน่ง

สุรางค์รัตน์ วสินารมณ (2542) กล่าวว่า การสัมภาษณ์ไม่ใช่การสนทนา แต่เป็นสิ่งที่มีความมุ่งหมายจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมตัว และการฝึกหัดในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ทำการสัมภาษณ์ต้องมีพื้นฐานในการพัฒนาการสนทนาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายโดยการมีส่วนร่วมของผู้ถูกสัมภาษณ์

จากการศึกษาข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์งาน เป็นการพบปะระหว่างคนสองคนหรือมากกว่านั้น ซึ่งทำการนัดหมายกันล่วงหน้าเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ถูกสัมภาษณ์ ซึ่งมีการตอบโต้หรือตอบคำถามซึ่งเป็นแนวทางให้การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการทำงานในองค์กร และการสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษ เป็นการสนทนา ถามตอบระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างการสัมภาษณ์

2. รูปแบบของการสัมภาษณ์งาน

เอมอร์ ดิสปัญญา (2542) กล่าวว่า การสัมภาษณ์งานมีหลายรูปแบบ แต่ได้มักจะพบเห็นการสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าทำงาน โดยพอสรุปเป็น 4 แบบดังต่อไปนี้

1) การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว การรับสมัครคนเข้าทำงานในตำแหน่งที่ไม่ค่อยสำคัญเท่าใดนัก หรือเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบน้อย การสอบถามสัมภาษณ์เพื่อดูว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งหรือไม่ อาจทำได้โดยเรียบง่าย ไม่มีพิธีรีตองอะไรมาก ผู้จัดการฝ่ายบุคคลของบริษัทหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสัมภาษณ์คนใดคนหนึ่งก็สามารถดำเนินการสอบถามสัมภาษณ์ผู้สมัครได้แบบตัวต่อตัว

2) การสัมภาษณ์หมู่ หากตำแหน่งที่รับผู้สมัครเข้าทำงานเป็นตำแหน่งที่สำคัญหรือระดับผู้บริหารที่ต้องมีการะหน้าที่และความรับผิดชอบมาก การตัดสินใจว่าจะรับคนไหนเข้าทำงานหรือไม่ อาจกระทำไม่ได้โดยบุคคลเดียว แต่อาจจะต้องมีผู้ให้สัมภาษณ์หลายคน คือ 3 - 7 คน ทั้งนี้แล้วแต่นโยบายของบริษัท และความสำคัญของตำแหน่งงาน

3) การสัมภาษณ์แบบประเมินผล การสัมภาษณ์แบบประเมินผลเหมาะกับงานบางลักษณะ เช่น พนักงานขายหรือประชาสัมพันธ์ ฯลฯ การสัมภาษณ์แบบนี้ ผู้สัมภาษณ์จะให้ข้อมูลสินค้าหรือบริษัท แล้วให้ผู้สมัครสาธิตหรือแสดงวิธีการโน้มน้าวจิตใจให้คณะกรรมการหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับมอบหมายเห็น หรือรู้สึกว่ามีแนวความคิดเช่นเดียวกับผู้ที่สาธิต ซึ่งการสัมภาษณ์แบบนี้จะต้องใช้เวลาในการตัดสินใจที่จะเข้ารับทำงาน

4) การสัมภาษณ์แบบสมมุติเหตุการณ์ การสัมภาษณ์แบบสมมุติเหตุการณ์เป็นการสัมภาษณ์ที่ใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานให้บริการ หรือหัวหน้างานที่มีหน้าที่ที่ต้องคอยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งการสัมภาษณ์ในรูปแบบนี้ผู้สัมภาษณ์จะสมมุติเหตุการณ์หรืออาจใช้เหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นแล้ว เพื่อนำไปสู่คำอธิบายและแนวทางในการแก้ไขที่มีความเป็นไปได้ คณะผู้สัมภาษณ์จะสังเกตอาการปฏิกิริยา พฤติกรรม ท่าทางในการแสดงออกของผู้เข้าสอบ ความคิดสร้างสรรค์ ความระมัดระวังรอบคอบ ความสามารถในการตัดสินใจและความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล

จ๊อบดีปี (2023) กล่าวว่า การสัมภาษณ์งานมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งผู้สมัครจำเป็นต้องทราบก่อนทำการสัมภาษณ์งาน เพื่อจะได้เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าอย่างถูกต้องในทางปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบที่นิยมใช้ในการสัมภาษณ์งานมี ดังนี้

1) การสัมภาษณ์งานแบบบุคคลต่อบุคคล (Individual Interview) เป็นชนิดที่ใช้กันทั่วไปสำหรับหน่วยงาน หรือบริษัทที่ต้องการคัดเลือกพนักงานในระดับทั่วไป ซึ่งการสัมภาษณ์ดังกล่าวนี้ "ผู้สัมภาษณ์" จะติดต่อนัดหมายให้ "ผู้สมัคร" ทำการสัมภาษณ์ตัวต่อตัวในตำแหน่งงานที่ไม่ค่อยมีความสำคัญนัก ซึ่ง "ผู้สัมภาษณ์" สามารถพิจารณาและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

2) การสัมภาษณ์งานทางโทรศัพท์ (Phone Interview) ส่วนใหญ่จะเป็นการสอบถามธรรมดา เพื่อต้องการทราบว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทำการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอออกไป การสัมภาษณ์ชนิดนี้บางครั้งก็เรียก

"Screening Interview" ซึ่งหมายถึง การกลั่นกรองผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ เพื่อนัดไปสอบสัมภาษณ์แบบใดแบบหนึ่งที่หน่วยงานหรือที่บริษัทต่อไป

3) การสัมภาษณ์งานแบบใช้คณะผู้เชี่ยวชาญ (Panel or Board Interview)

การสัมภาษณ์งานรูปแบบนี้ "ผู้สัมภาษณ์" จะเป็น "กลุ่มบุคคล" ที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกให้ทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ โดยปกติการสัมภาษณ์ชนิดที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ มักจะเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่สำคัญ ๆ เท่านั้น และเหตุผลที่ต้องใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญก็เพราะต้องการให้เป็นการเลือกเฟ้นที่ดีและสมบูรณ์ที่สุด การสัมภาษณ์รูปแบบนี้แบ่งออกเป็นแบบย่อยอีกสองแบบ ได้แก่

- การสัมภาษณ์งานแบบอิสระ (Free Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่กลุ่มคณะผู้สัมภาษณ์สามารถถามผู้สมัครได้ตามความต้องการ กล่าวคือ ทางหน่วยงานหรือบริษัทให้อิสระในการตั้งคำถามแก่คณะผู้สัมภาษณ์เต็มที่ ดังนั้น สำหรับทางด้านผู้สมัครแล้ว การสัมภาษณ์ชนิดนี้นับว่ายากกว่าการสัมภาษณ์ชนิดอื่นๆ มากที่สุด เพราะเป็นการยากมากที่ผู้สมัครจะคาดหวังได้หมดว่าตนเองจะต้องตอบคำถามในเรื่องใดบ้าง

- การสัมภาษณ์แบบจัดรูปแบบคำถามที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์โดยคณะผู้สัมภาษณ์แต่ละคนจะตั้งคำถามให้มีความสัมพันธ์กันกับคำถามของผู้อื่น หรืออาจมอบหน้าที่ให้ผู้สัมภาษณ์แต่ละคนทำการสัมภาษณ์ในแต่ละด้านของข้อกำหนดในคุณสมบัติของผู้สมัคร เช่น ประสิทธิภาพการทำงานที่ผ่านมา การศึกษา กิจกรรมพิเศษ ฯลฯ ดังนั้น การสัมภาษณ์งานรูปแบบนี้จะทำให้ผู้สมัครไม่ต้องพะวงกับบุคลิกภาพของผู้สัมภาษณ์มาก เนื่องจากคำถามของแต่ละคนต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

4) การสัมภาษณ์แบบขึ้นอยู่กับสถานการณ์ (Situational Interview)

การสัมภาษณ์ชนิดนี้เป็นการทดสอบการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของผู้สมัคร ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะตั้งปัญหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะที่ปฏิบัติงานจริงๆ เพื่อเป็นการทดสอบว่า ผู้สมัครมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้มากน้อยเพียงไร ซึ่งการสัมภาษณ์ชนิดนี้มีประโยชน์ต่อบริษัทหรือหน่วยงานมาก เพราะการรับเจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่ขาดไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จะสร้างความยุ่งยากหรือความเสียหายให้กับบริษัทได้

5) การสัมภาษณ์งานแบบประเมินผลงานสำคัญ (Assessment Centers Interview)

การสัมภาษณ์งานชนิดนี้แตกต่างกับการสัมภาษณ์งานแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมา กล่าวคือ ผู้สัมภาษณ์จะมอบหมายให้ผู้สมัครทดลองปฏิบัติงาน หรือสาธิตการทำงานของตนต่อหน้าผู้สัมภาษณ์ เช่น การสาธิตการขาย สาธิตการควบคุมเครื่องจักรเครื่องยนต์ ฯลฯ ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะใช้วิธีประเมินผลจากการสาธิตนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าการสัมภาษณ์ชนิดนี้จะให้ผลตามความเป็นจริงแก่หน่วยงานมากที่สุด เพราะผู้สมัครจำเป็นจะต้องรอบรู้และมีประสบการณ์ในงานที่กำลังสมัครในระดับที่เชี่ยวชาญ จึงจะผ่านการคัดเลือกเข้าไปทำให้ทางบริษัทหรือหน่วยงาน

6) การสัมภาษณ์งานโดยตัวแทนหางาน (Employment Agency) การสัมภาษณ์งานรูปแบบนี้ ทางบริษัทหรือหน่วยงานมอบให้เป็นหน้าที่ของตัวแทนจัดหางานทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับ การสัมภาษณ์งานอื่น ๆ จะเห็นว่าย่างต่อผู้สมัครมากที่สุด เพราะตัวแทนจัดหางานไม่จำเป็นต้องซักถามอะไรมากนัก นอกจากคุณสมบัติตามที่ทางหน่วยงานกำหนดไว้เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์งานชนิดนี้จะนำไปใช้เฉพาะการสมัครงานในตำแหน่งที่ไม่มีความสำคัญเท่านั้น ซึ่งคุณภาพของผู้สมัครอาจมีผลต่อการทำงานไม่มากนัก

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า รูปแบบการสัมภาษณ์งานมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือองค์กรที่จะคัดเลือกผู้สมัครในตำแหน่งใด ก็จะใช้รูปแบบการสัมภาษณ์งานในลักษณะที่เหมาะสมและสอดคล้องกับตำแหน่งที่คัดเลือก ผู้สมัครต้องเตรียมพร้อมในการสัมภาษณ์งานในรูปแบบต่าง ๆ ควรตั้งสติ ควบคุมอารมณ์ ลำดับขั้นตอนการรับทราบการอย่างมีระบบ เพื่อที่จะจัดการกับสถานการณ์ตรงหน้าระหว่างการสัมภาษณ์งาน

3. การเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์งาน

การเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์งาน เป็นสิ่งที่ผู้สมัครงานควรให้ความสำคัญ เนื่องจากการเตรียมตนเองในการตอบคำถามต่างๆจากผู้สัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

เอมอร์ ดิสปัญญา (2542) ได้กล่าวว่าการปฏิบัติตนในการสัมภาษณ์เข้าทำงานควรมีการเตรียมตนเองให้พร้อมเหมือนตอนไปสมัครงาน เมื่อบริษัทหรือหน่วยงานติดต่อกลับมาเพื่อนัดวันเวลาในการสัมภาษณ์งาน ควรเตรียมตัวพร้อมหรือปฏิบัติให้พร้อม ดังต่อไปนี้

1). การเตรียมตัวขั้นเบื้องต้น

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท โดยหาข้อมูลของบริษัท ซึ่งจะทำให้เรามีเรื่องราวที่จะสนทนาในขณะเข้ารับการสัมภาษณ์และเป็นการแสดงให้เห็นว่าเรามีความสนใจต่อบริษัทอย่างจริงจัง

1.2 ฝึกซ้อมการตอบคำถามในแบบต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่สมัคร รวมถึงการฝึกออกเสียงคำตอบในแต่ละประเด็นให้ชัดเจนและถูกต้องตามจังหวะ ท่วงทำนองและการออกเสียงเน้นหนักเบา

1.3 เตรียมเครื่องแต่งกายให้ดูเรียบร้อยและสุภาพ เพื่อใช้สวมใส่ในวันที่ไปสัมภาษณ์งาน

1.4 ฝึกซ้อมทำนั้น ยืน เดิน ให้มีลักษณะที่ดูเหมาะสม ขณะนั่งสัมภาษณ์ไม่ควรนำมือมาวางไว้บนโต๊ะ หรือใช้มือมากเกินไป และไม่ควรร่างเท้าแขนและนั่งไขว่ห้าง

1.5 ควรออกเดินทางจากบ้านหรือที่พักแต่เนิ่น ๆ โดยเผื่อการจราจรหรือการเดินทาง ควรไปสัมภาษณ์ตรงตามเวลาที่นัดหมาย หรือก่อนหน้าอย่างน้อย 10 - 15 นาที

1.6 เมื่อเดินทางถึงบริษัทควรนั่งรอในที่ที่จัดไว้อย่างสงบเรียบร้อย ไม่ควรเดินเฟ้นผ่านไปมา หรือคุยเสียงดัง ทั้งนี้อาจเป็นการทดสอบความอดทนของผู้สมัคร

1.7 ควรตัดผมให้อยู่ในทรงที่ดูสุภาพ ผู้ชายควรโกนหนวดหรือเคราให้เรียบร้อย และผู้หญิงหากไว้ผมยาวควรรวบผม

2). การปฏิบัติตนเมื่อเข้าสัมภาษณ์

2.1 เมื่อจะเข้าห้องสัมภาษณ์โดยที่ประตูปิดอยู่ ควรเคาะประตูก่อนเปิด พร้อมกล่าวคำขออนุญาตเข้าในห้อง ว่า “May I come in?” หรือ “Good May I come in, please?”

2.2 ควรเดินเข้าห้องสัมภาษณ์ด้วยท่วงท่าที่ดูสง่าและกระฉับกระเฉง

2.3 ไม่ควรนั่งลงบนเก้าอี้ทันทีที่เดินไปถึง ควรหยุดและยืนรอจนกว่าผู้ให้สัมภาษณ์อนุญาต หรือบอกว่าให้นั่งลงได้ ว่า “Pleased take a seat.”, “Sit down please.”, “Please have a seat.”, “Please be seated, Miss/Mr.....”

2.4 กล่าวคำขอบคุณขณะนั่งลงบนเก้าอี้ ว่า “Thank you sir/madam.”

2.5 ปรับสีหน้าและท่าทางให้ดูสดชื่นแจ่มใส และยิ้มแย้มให้ผู้สัมภาษณ์ กล่าวคำทักทายว่า “Good morning/afternoon”

2.6 ควรมองหน้าผู้สัมภาษณ์ ไม่ควรหลบตาหรือนิ่งตาลอย หรือแสดงอาการขวยเขิน

2.7 ขณะสัมภาษณ์หากรู้สึกกระคายคอ ควรใช้ผ้าเช็ดหน้าปิดปากและกล่าวขอโทษว่า “I’m sorry.” หรือ “Sorry” หรือ “Excuse me”

2.8 พุดและตอบคำถามด้วยความมั่นใจ พุดให้ชัดเจนเป็นธรรมชาติ น้ำเสียงไม่ห้วนหรือกระด้าง

2.9 ควรควบคุมตนเองและอารมณ์ให้ดี ผู้สัมภาษณ์อาจแกล้งเหยียดให้โกรธ แสดงท่าทีไม่เป็นมิตร หรือใช้คำพูดดูแคลน เพื่อสำรวจดูอารมณ์และการควบคุมของผู้สมัคร

2.10 เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์เปิดโอกาสให้ถามคำถาม ควรถามเกี่ยวกับงานในตำแหน่งที่สมัคร

2.11 ไม่ควรพุดยกยอบบริษัทมากเกินไป โอ้อวดหรือถ่อมตน หรือตำหนิที่ทำงานเดิม หัวหน้างานที่บริษัทเดิม

2.12 ในสถานการณ์ที่เป็นไทย ไม่ควรยื่นมือสัมผัสกับผู้ให้สัมภาษณ์ หากเขาไม่ยื่นมือมาก่อน ควรยกมือไหว้ขอบคุณ พร้อมกับพุดขอบคุณเป็นภาษาอังกฤษว่า “Thank you for calling me for the interview” หรือ “Thank you”

2.13 ควรลุกจากที่นั่งอย่างนุ่มนวล ไม่รีบร้อน ลนลาน และเดินกึ่งวิ่งออกจากห้องสัมภาษณ์ เพราะอาจทำให้ดูเป็นคนที่ไม่มีความมั่นใจ

2.14 เมื่อเดินออกจากประตูที่ปิดอยู่ ระวังอย่าปิดกลับเสียงดัง และอย่าส่งเสียงดัง แสดงความใส่ใจที่สอบสัมภาษณ์เสร็จ

3). การปฏิบัติตนหลังการเข้าสัมภาษณ์แล้ว

หลังจากการเข้าสัมภาษณ์แล้ว ทางบริษัทจะแจ้งผลสอบถึงผู้สมัครอย่างไร และเมื่อไร ผู้สมัครควรรอฟังผลตามที่เขาแจ้ง แต่หากเกินกำหนดแล้วและยังไม่มีผลการแจ้งผล เราสามารถติดต่อไปยังบริษัทหรือหน่วยงาน เพื่อสอบถามผลการสัมภาษณ์เป็นการแสดงให้เห็นว่าเรามีความตั้งใจ และต้องการไปร่วมงานอย่างจริงจัง หากผลสอบไม่ผ่าน ผู้สมัครไม่ควรแสดงสีหน้า ท่าทางหรือน้ำเสียง ที่แสดงความโกรธ พร้อมทั้งขอรับคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองอันเป็นประโยชน์ต่อการสมัครงานในครั้งต่อไป แต่หากผลออกมาว่าได้คัดเลือกเข้าไปทำงาน เราควรรีบตอบกลับหรือตอบรับเพื่อยืนยันความตั้งใจเข้าทำงานโดยทันที

จ๊อบดีปี (2023) กล่าวว่า ทักษะภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งทักษะที่บริษัทหลายแห่งให้ความสำคัญ จึงทำให้ผู้สมัครมักถูกสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งหลายคนเกิดความกังวล กัดดัน ประหม่า และตื่นเต้นทำให้ตอบคำถามติดขัด หลายองค์กรมีความเป็นสากลทำให้ผู้ที่จะมาสัมภาษณ์ ไม่ใช่คนไทย หรือ Native Speaker ทำให้สำเนียงภาษาอังกฤษฟังยากกว่าเดิม แต่ปัญหาเหล่านี้สามารถบรรเทาได้ด้วยกันเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสัมภาษณ์งานภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมข้อมูล เริ่มจากการเตรียมข้อมูลสำหรับผู้ท่อนภาษาอังกฤษ เริ่มจากการเตรียมข้อมูลเป็นภาษาไทย เตรียมบทพูดจากการคาดเดาคำถามที่คาดว่าถูกถามในห้องสัมภาษณ์ เช่น “คุณเคยมีประสบการณ์การทำงานอะไรมาบ้าง”, “การแนะนำตัวเอง”, “ข้อดีข้อเสียของคุณ”, “เหตุผลที่ออกจากงาน”, “ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่สมัครงาน” ซึ่งควรหาข้อมูลบริษัทในเบื้องต้น และตำแหน่งที่สมัครมีหน้าที่อะไรบ้าง

2. ฝึกพูดกับตนเอง หลังจากเตรียมตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้นเริ่มฝึกซ้อมพูดกับตนเอง ฝึกพูดหน้ากระจกเพื่อซ้อมกริยา ท่าทางในการตอบคำถาม ซึ่งไม่จำเป็นต้องพูดให้เหมือนกับบทที่ร่างทุกคำ แต่เน้นการพูดอธิบายใจความที่ต้องการสื่อ ไม่จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ยาก แต่พูดให้คนฟังเข้าใจว่าต้องการจะสื่ออะไร ทราบคำสำคัญที่จะทำให้การตอบคำถามดีขึ้น หากจำศัพท์ไม่ได้ระหว่างซ้อม สามารถเปิดดูบทได้ วิธีนี้ช่วยให้จำศัพท์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และยังช่วยลดความประหม่าที่อาจเกิดในห้องสัมภาษณ์

3. นำภาษาอังกฤษมาอยู่ในชีวิตประจำวัน คำพูดที่ว่า “อยากเก่งภาษาอังกฤษ ต้องฝึกใช้บ่อย ๆ” คำนี้ไม่ได้เกินจริง หากลองดูภาพยนตร์ ฟังเพลง ที่เป็นภาษาอังกฤษในทุก ๆ วัน เพื่อให้คุ้นชินกับภาษาอังกฤษ วิธีนี้จะช่วยฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ซึ่งจะได้คำศัพท์ใหม่ ๆ ในช่วงเวลาผ่อนคลาย และที่สำคัญจะได้สำเนียงภาษาอังกฤษไปฝึกพูดโดยไม่รู้ตัวจากการฟังภาษาอังกฤษบ่อย ๆ เหล่านี้ การฝึกสำเนียงภาษาอังกฤษ คือการพูดตามบทพูดในภาพยนตร์ หรือ

ฟังข่าวภาษาอังกฤษตามวิทยุ ฟัง Podcast หรือดูคลิปสั้น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษจะช่วยเพิ่มเวลาฝึกภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

บุญหวัง ศรีสุทโธ (2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์เพื่อสอบเข้าทำงาน ดังนี้

1. หาความรู้เกี่ยวกับองค์กร หน่วยงาน บริษัทที่กำลังสมัครเข้าทำงาน เช่น ความรู้เกี่ยวกับตำแหน่ง หน้าที่ ถ้าเป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ทางวิชาการ ควรศึกษาทบทวน
2. เตรียมพร้อมทั้งจิตใจและร่างกาย จิตใจต้องเบิกบานแจ่มใส แต่งกายให้สะอาด เรียบร้อย สุภาพ เหมาะกับกาลเทศะ
3. ตั้งคำถามและฝึกหาคำตอบที่จะส่งผลดีกับตนเอง
4. เตรียมเอกสารที่จำเป็นนำติดตัวไปในวันสัมภาษณ์
5. เมื่อถูกเรียกเข้าไปสัมภาษณ์ ควรยกมือไหว้ กล่าวคำสวัสดิ และนั่งเมื่อผู้สัมภาษณ์เชิญให้นั่ง
6. ตอบคำถามทุกข้ออย่างชัดเจนชัดถ้อยชัดคำ กระตือรือร้นที่จะตอบคำถาม
7. กิริยามารยาทต้องให้สุภาพเรียบร้อย หน้าจายิ้มแย้มแจ่มใส ไม่พูดมากเกินไป
8. ไม่ควรพูดในแง่ร้ายเกี่ยวกับหน่วยงานเดิม
9. หากผู้สัมภาษณ์ให้โอกาสซักถามเรื่องงานหรือช่วงเวลาในการทำงาน ควรซักถามอย่างสนใจ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์งาน ผู้สมัครจะต้องเตรียมตัวเริ่มจากหาข้อมูลเบื้องต้นของบริษัทหรือองค์กร รวมถึงหน้าที่ของตำแหน่งที่สมัครต้องรับผิดชอบสิ่งใด รวมถึงการเตรียมตอบข้อคำถามที่คาดว่าผู้สัมภาษณ์จะถามในสถานการณ์จริง การมีสติ สมาธิ กิริยา มารยาทระหว่างการสัมภาษณ์งาน รวมถึงการเตรียมความพร้อมการใช้ภาษาอังกฤษในการแนะนำตัวเอง การนำเสนอจุดเด่น จุดบกพร่องและพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง รวมถึงการตอบในข้อคำถามต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์มีความสนใจในตัวผู้สมัคร

4. ความสำคัญของภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน

ความสำคัญของภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน มีบุคคลกล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการทำงาน ดังนี้

แอตมิชเชินพรีเมียม (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อคนทำงาน ดังนี้

1. เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร เนื่องจากการสื่อสารเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตมนุษย์จำเป็นต้องติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลาภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญ เมื่อไม่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นของทั่วโลกได้ทุกภาษา ดังนั้น ควรหมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร

2. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบุคลากรทำงาน เมื่อพนักงานสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเชี่ยวชาญและมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นการเสริมภาพลักษณ์ที่ดีในการทำงาน สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทำให้สะดวกในการปฏิบัติงาน ทำให้มีแนวคิดใหม่ในการทำงานมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เติบโตในหน้าที่การงาน

3. เพิ่มโอกาสงานด้วยทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากปัจจุบันนี้หลายบริษัทให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ซึ่งเป็นคุณสมบัติของพนักงานพึงมี หากไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ โอกาสในการทำงานจะน้อยลง หากต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน จำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ

อิงลิชแกงค์ (2023) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษกับการทำงาน ไว้ดังนี้

1. การติดต่อสื่อสารประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร
2. การใช้งานโปรแกรมและซอฟต์แวร์ต่างๆ
3. การสร้างภาพลักษณ์ความเป็นมืออาชีพ
4. เปิดโอกาสในการทำงาน เลื่อนขั้น เพิ่มเงินเดือน

แมนพาวเวอร์กรุ๊ป ประเทศไทย (อ้างถึง ขวลิขิต แก้วสุขศรี, 2559) กล่าวว่า ทักษะการใช้ภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้น พนักงานที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ ถือว่าได้เปรียบอย่างมาก เพราะปัจจุบันมีผู้ลงทุน บริษัทจากต่างประเทศ หรือการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น องค์กรที่มีพนักงานที่มีทักษะและความสามารถด้านภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารและใช้ในการทำงาน

จากข้อความข้างต้น จะเห็นว่า ความสำคัญของภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นสื่อกลางในติดต่อสื่อสารและในการทำงาน พนักงานที่มีความสามารถทางด้านภาษาจะมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานหรือค่าตอบแทนสูงขึ้น

5. ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ

เมื่อธุรกิจอุตสาหกรรมมีการพัฒนาขยายตัวกลายเป็นธุรกิจข้ามชาติ มีความต้องการพนักงานที่มีคุณภาพสูง ทั้งทักษะการทำงานและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดี จะเห็นว่าประเทศต่าง ๆ มีการพัฒนาภาษาอังกฤษในสถานประกอบ ดังนี้

5.1 ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการในสหรัฐอเมริกา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำโครงการให้การศึกษาในสถานประกอบการ หรือ Workplace Education Programs (2003) เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานของพนักงาน รวมทั้งทักษะด้านภาษาด้วยพบว่า ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับสถานประกอบการ เช่น ความสามารถในการอ่านและตีความใช้ประโยชน์จากเอกสารได้

ความสามารถในการใช้ตัวเลข ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และการอบรมด้านเทคนิคเฉพาะทางเข้าด้วย นอกจากนี้ องค์การ ACHIEVE (2004) โดย The American Diploma Project ได้จัดทำข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตและพนักงานในสถานประกอบการ (College and Workplace Readiness Benchmark for English) เพื่อเป็นมาตรฐานในการกำหนดความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่จำเป็นของพนักงานและบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยใน 8 ด้าน ดังนี้

- 1) ทักษะภาษา ต้องสามารถพูดและเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
- 2) การสื่อสาร ต้องสามารถตั้งใจฟังลูกค้ายจนเข้าใจ และแสดงความเห็นได้ชัดเจนและน่าเชื่อถือ
- 3) ทักษะการเขียน ต้องสามารถเขียนได้ทันทีและถูกต้องจากที่ได้รับมอบหมาย เช่น การเขียนอีเมลล์ การเขียนข้อเสนอทางธุรกิจต่อลูกค้า เขียนคำสั่งแนบในการทำงาน เป็นต้น ซึ่งการเขียนสำคัญมากเพราะเขียนผิดอาจถูกดำเนินคดีได้
- 4) ทักษะการวิจัย สามารถทำรอบความคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหา โดยใช้ข้อมูลจากการค้นคว้าหลายแหล่ง
- 5) ความสามารถในการใช้ตรรกะและเหตุผล การพิจารณาและประเมินค่า ตลอดจนตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ และรู้เท่าทันการใช้เหตุผลหว่านล้อม
- 6) ทักษะด้านข้อมูล สามารถอ่านและตีความบทอ่านหลายประเภท และตัดสินใจคุณค่า จัดทำรายงานเพื่อประเมินค่า ตีความและตัดสินใจ
- 7) ความสามารถรู้เท่าทันสื่อสารมวลชนประเภทต่าง ๆ เพื่อให้มีทัศนคติและจุดยืนที่เป็นเหตุเป็นผลต่อนโยบายสาธารณะ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ตลอดจนรับรู้ได้ถึงอคติที่แฝงอยู่ในข้อเขียนนั้น ๆ
- 8) ความสามารถในการเข้าใจและชื่นชมวรรณกรรม สามารถวิเคราะห์และตีความซึ่งถือว่าเป็นการเข้าใจในวัฒนธรรมและชื่นชมในมนุษยชาติ

5.2 ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการในแคนาดา

ประเทศแคนาดามีการจัดตั้ง Centre for Canadian Language Benchmarks (2004) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแรงงานแคนาดาให้มีโอกาสได้รับการฝึกฝนตามมาตรฐานนานาชาติและเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งศูนย์นี้ได้จัดทำ Canadian Language Benchmark (CLB) ซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ 12 ระดับในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตจริงทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน พบว่า CLB นี้ใช้กันแพร่หลายในสถาบันการศึกษาที่จัดบริการฝึกอบรมแรงงานต่าง ๆ ตัวอย่างเนื้อหาของหลักสูตร

English for the Canadian Workplace (2004) ที่จัดโดยสถาบันการศึกษา Vancouver Community College มีดังนี้

1) ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานประกอบการกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาและลูกค้า

2) ทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษทางโทรศัพท์

3) ทักษะพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์

4) ทักษะการอ่านเอกสารทางธุรกิจ เช่น invoices, purchase orders, shift schedules

5) ทักษะที่พนักงานจำเป็นต้องมีหากต้องการให้มีผู้ว่าจ้าง เช่น การทำงานเป็นทีม การรู้จักแก้ปัญหา การแสดงทัศนคติทางบวก เป็นต้น

6) การใช้ภาษาพูดและภาษากายในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรม

7) ทักษะการจัดการการสนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) เทคนิคการทำงานและการสัมภาษณ์งาน

5.3 ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการในฮ่องกง

ในเขตปกครองพิเศษฮ่องกงของจีน หน่วยงานของรัฐบาลชื่อ The Standing Committee on Language Education Research (2004) หรือ SCOLAR ได้กำหนดทิศทางในการยกระดับมาตรฐานความสามารถของพนักงานในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ จึงเกิดโครงการ Workplace English Program (WEB) เพื่อผลักดันให้ The Hongkong Workplace English Benchmark (2004) เป็นที่ยอมรับในหมู่ลูกจ้างและนายจ้างในสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานระดับต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการรับพนักงานใหม่ หรือการเลื่อนตำแหน่ง หรือข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่พนักงานบางตำแหน่งควรมี ซึ่งในระยะแรกได้ระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับความสามารถในการพูดและเขียน สำหรับประเภทงาน 6 ประเภท ดังนี้

1) เสมียน

2) ระดับบริหาร

3) บุคลากรที่มีหน้าที่บริการลูกค้า

4) ตำแหน่งงานที่ไม่ต้องอาศัยความสามารถทางภาษาสูงมาก

5) พนักงานต้อนรับและรับโทรศัพท์

6) เลขานุการ

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากสถานประกอบการต้องการพนักงานที่สามารถช่วยให้องค์กรพัฒนาและก้าวไปข้างหน้าทันต่อเทคโนโลยี หลายประเทศเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน เพื่อที่จะสามารถโต้ตอบ ให้ข้อมูลและอธิบายให้ลูกค้าหรือผู้รับบริการเข้าใจได้

6. รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

6.1 จุดประสงค์รายวิชา

1) รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาอังกฤษในการสมัครงานและการปฏิบัติงานอาชีพ

2) สามารถฟัง - ดู พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษในการสมัครงานและการปฏิบัติงานอาชีพ

3) ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงานและการปฏิบัติงานอาชีพ

6.2 สมรรถนะรายวิชา

- 1) อ่านประกาศรับสมัครงาน
- 2) เขียนจดหมายสมัครงานและประวัติย่อ
- 3) กรอกแบบฟอร์มใบสมัครงาน
- 4) สนทนาตามสถานการณ์ในการปฏิบัติงานอาชีพ
- 5) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงานและการปฏิบัติงานอาชีพ

6.3 คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง - ดู พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการสมัครงานและการปฏิบัติงาน การอ่านประกาศรับสมัครงาน การเขียนจดหมายสมัครงานและประวัติย่อ การกรอกแบบฟอร์มใบสมัครงาน การสมัครงานออนไลน์ การสัมภาษณ์งาน คำศัพท์ สำนวนประโยคที่ใช้ในการปฏิบัติงาน การสนทนาตามสถานการณ์ในการปฏิบัติงานอาชีพ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงานและการปฏิบัติงานอาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

อภิญา เรือนเครือ (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวทางการเรียนแบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมและแผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพพบที่เรียนเท่ากับ 76.68/75.56 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 และผลการเปรียบเทียบความสามารถทางไวยากรณ์ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้แนวทางการเรียนแบบทีมเป็นฐาน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่า ($\bar{X} = 14.35$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า ($\bar{X} = 19.48$) สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุศรา โขมพัตร (2563) ได้ศึกษา ผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทำแบบทดสอบ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.70 คิดเป็นร้อยละ 42.33 และเมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ระยะเวลา 10 สัปดาห์ ปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 17.18 คิดเป็นร้อยละ 57.26 ซึ่งค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.48 คิดเป็นร้อยละ 14.92 และนักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานอยู่ในระดับสูง

อาภัสรา สังขวาลี (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D.=0.03)

อภันตรี ศรีปานเงิน (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยโปรแกรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการเรียนแบบทีม ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เมื่อได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยโปรแกรมการสอนอ่านตามแนวคอดการเรียนแบบทีม ส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีคะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนทุกกลุ่ม

บงกชกร มาศธนานันต์ และทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค

การเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR อยู่ในระดับ 2 ทุกคน นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการสื่อสารหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 47.66 คะแนน (SD = 7.49) ซึ่งสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ย 26.66 คะแนน (SD = 6.50) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่าอยู่ในระดับมาก

Anchunda (2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาและพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการนำเสนอของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ, วัตถุประสงค์, สารการเรียนรู้, แนวทางการเรียนรู้และการประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$) และพบว่าความสามารถในการพูดนำเสนอโครงการเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนอาชีวศึกษาทั้งสองกลุ่มสูงกว่าเดิมที่ระดับ 0.5 อย่างมีนัยสำคัญ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

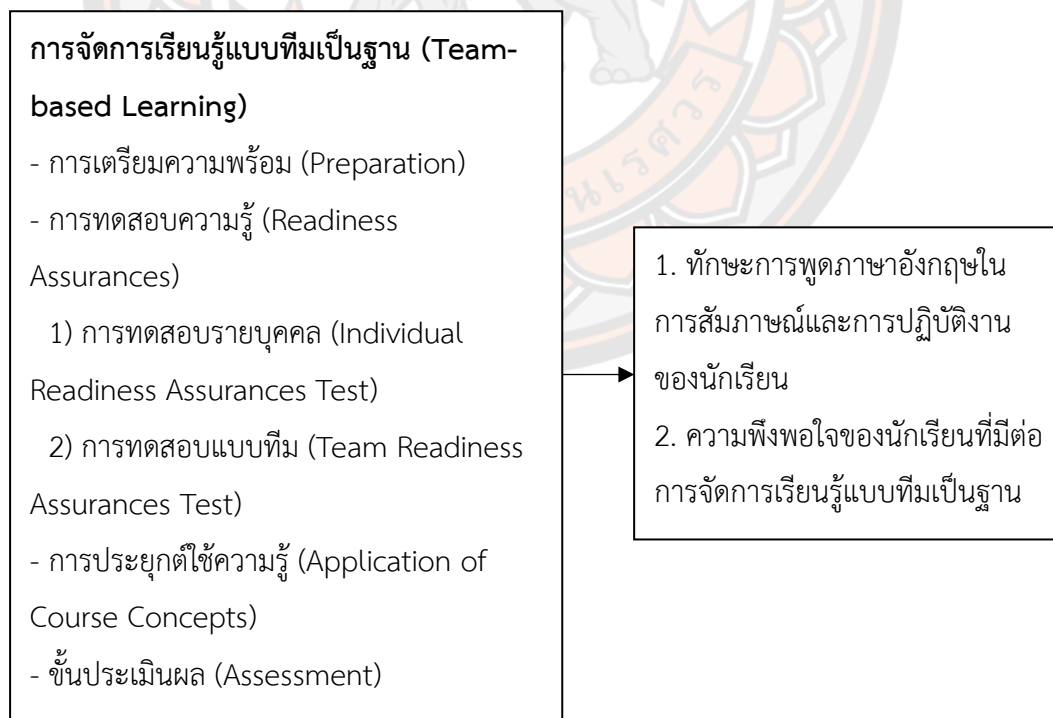
Khadijah Maming (2019) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาผลกระทบที่ดีของการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (TBL) ที่บูรณาการกับการอ่านเชิงกลยุทธ์แบบร่วมมือกัน ที่มีต่อนักศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษในอินโดนีเซียในฐานะผู้เรียน EFL ผู้วิจัยใช้วิธีกึ่งทดลอง โดยนักเรียนเริ่มกิจกรรมการอ่านเป็นการเตรียมตัวอ่านมาก่อนหน้า จากนั้นให้นักเรียนดูว่าเข้าใจและไม่เข้าใจคำศัพท์คำใดหาใจความสำคัญ สรุปและทำงานร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานบูรณาการกับการอ่านเชิงกลยุทธ์ร่วมกันสามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน EFL ในห้องเรียนและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อีกทั้งผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่สอนโดยการเรียนรู้แบบเดิม

Muamaroh (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการทำงานแบบกลุ่มและการทำงานแบบร่วมมือกัน (Group Work and Cooperative Learning) ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในอินโดนีเซีย ซึ่งมีนักศึกษาจำนวนมากที่ประสบปัญหาในการการพูดภาษาอังกฤษ การศึกษาในครั้งนี้มี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นแรกเป็นการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า การสอนวิธีการสอนแบบคู่ และการจับกลุ่มย่อย ช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ขั้นที่สองเป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อสำรวจการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียนแบบดั้งเดิม พบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดี

Lefebvre (2016) ได้ศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบทีม เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยใช้วิธีการแบบเดี่ยว กลุ่มและการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในทันที ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ผ่านการทดสอบแบบกลุ่ม (RAP) หรือสอบแบบทีม (Team Test) ผ่านการให้ข้อมูลย้อนกลับและการประเมิน ทั้งระหว่างตอนเรียนและประเมินขั้นสุดท้ายของการเรียน นักเรียนจึงเกิดความคิดรวบยอด (Concept) และเข้าใจในสิ่งที่จะสื่อสารซึ่งดีกว่าการเรียนแบบเดิมหรือเรียนตามคู่มือครู

จากการศึกษาวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยให้นักเรียนร่วมกันคิด วิเคราะห์ แบ่งปันความรู้ร่วมกัน และช่วยกันแก้ไขปัญหาจนบรรลุเป้าหมาย และครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้สื่อที่ให้นักเรียนได้ใช้จริง มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกและเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือการศึกษาต่อที่สูงขึ้น ตลอดจนนำไปประกอบอาชีพได้

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ภาพ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิค กำแพงเพชร ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชา ช่างกลโรงงาน ที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 25 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Clustered Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
 2. แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
- การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้
1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

1.2 ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 แผนฯละ 2 ชั่วโมง ซึ่งวิเคราะห์และคัดเลือกเนื้อหา กำหนดจุดประสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Greeting and self-introduction

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Job Interviewing

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Explaining signs and symbols

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Describing working process

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Talking on the phone

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Project Presentation

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparation) นักเรียนได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาและเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

ขั้นที่ 2 การทดสอบความรู้ (Readiness Assurance) เป็นการทดสอบความรู้จากเนื้อหาที่ครูให้นักเรียนเตรียมตัวก่อนเข้าห้องเรียน ประกอบด้วย

1) การทดสอบรายบุคคล (Individual Readiness Assurance Test) ซึ่งครูจะยังไม่เฉลยคำตอบ เนื่องจากนักเรียนต้องนำคำตอบมาร่วมกันอภิปรายในทีม

2) การทดสอบแบบทีม (Team Readiness Assurance Test) เป็นการทำแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับรายบุคคล ซึ่งนักเรียนจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ปรีक्षाและอภิปรายร่วมกันภายในทีม

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Application of Course Concepts) เป็นกระบวนการทำงานภายในทีม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับโจทย์เดียวกัน ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย แก้ปัญหาและหาคำตอบ จากนั้นให้แต่ละทีมนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล (Assessment) หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีการลงมือปฏิบัติ อภิปรายช่วยกันหาคำตอบ มีการนำความรู้เดิมมาใช้กับเนื้อหาใหม่ ทำแบบทดสอบและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องครอบคลุมของรูปแบบ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ หลักการและแนวคิด จากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย จุดประสงค์ การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการและเครื่องมือวัดและ ประเมินผล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็น มาตราประมาณค่า (Rating Scale) แล้ววิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยนำไปเทียบกับเกณฑ์

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาแก้ไข ปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความถูกต้องและสมบูรณ์มากขึ้น ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน โดยให้ครอบคลุมกับเนื้อหาและจุดประสงค์รายวิชา ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมในการทำงาน

2.3 นำแบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index: IOC) โดยมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นไว้ ดังนี้ วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยการนำคะแนนที่ได้แทนค่าในสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเป็นข้อที่ใช้ได้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 จัดทำแบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

3.1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและวิธีสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

3.2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้มาตราวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

แล้วนำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

3.4 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยพิจารณาเป็นรายข้อเพื่อตรวจสอบคล้อยของแบบสอบถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ถูกพิจารณาแล้วโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าความถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในระดับเกณฑ์ 0.5 - 1.0

3.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับ สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทราบถึงจุดประสงค์ของงานวิจัย พร้อมชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตนได้ถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์ในการทำการวิจัย
2. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน และบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้ เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน (Pre-test)
3. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน
4. ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานหลังการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบสมมติฐาน t-test dependent sample
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test dependent samples โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

2. สถิติพื้นฐานในการหาค่าความพึงพอใจ ได้แก่

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานก่อนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 25 คน ได้มาจากการเลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Clustered Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน 2) แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานก่อนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานก่อนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning)

ผู้วิจัยทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ซึ่งการทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล และตอนที่ 2 เป็นการพูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ เกณฑ์การให้คะแนนพิจารณาจาก 1) การใช้คำศัพท์ 2) ไวยากรณ์ 3) การออกเสียง 4) ความสามารถในการสื่อสาร 5) ความคล่องแคล่ว จำนวน 20 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test dependent ของ

คะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

		N	Mean Score	Std. Deviation	t	df	Sig.
การใช้คำศัพท์	ก่อนเรียน	25	1.48	0.51	16.73	24	0.0000
	หลังเรียน	25	3.12	0.53			
ไวยากรณ์	ก่อนเรียน	25	1.48	0.51	10.38	24	0.0000
	หลังเรียน	25	2.72	0.61			
การออกเสียง	ก่อนเรียน	25	1.32	0.48	12.34	24	0.0000
	หลังเรียน	25	2.76	0.52			
การสื่อสาร	ก่อนเรียน	25	1.44	0.51	16.73	24	0.0000
	หลังเรียน	25	3.08	0.57			
ความคล่องแคล่ว	ก่อนเรียน	25	1.36	0.49	9.43	24	0.0000
	หลังเรียน	25	2.64	0.57			
ภาพรวม	ก่อนเรียน	25	7.08	1.47	32.08	24	0.0000
	หลังเรียน	25	14.32	1.82			

** $p < 0.05$

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนก่อนการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.08 และเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้แบบทีมเป็นฐานในไ้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง พบว่า คะแนนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 1.47 และ 1.82 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คะแนนหลังจากเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานในแต่ละด้านสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ การใช้คำศัพท์ ($\bar{X} = 1.48 - 3.12$), ไวยากรณ์ ($\bar{X} = 1.48 - 2.72$), การออกเสียง ($\bar{X} = 1.32 - 2.76$), การสื่อสาร ($\bar{X} = 1.44 - 3.08$) และความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 1.36 - 2.64$) ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) ทำให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนหลังการทดสอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 2 ค่าสถิติ t-test dependent ของคะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียน

	Paired Differences			t	df	Sig. (2-tailed)	Sig. (1-tailed)
	Mean	Std.	Std.				
	Deviation	Error					
	Mean						
Posttest-Pretest	7.24	1.13	0.23	32.0802	24	.000	.000

จากตาราง 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 ค่าสถิติ t มีค่า 32.0802 ค่า sig.(2-tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ค่าสถิติดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 15 ข้อ จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำไปวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึง พอใจ
ด้านเนื้อหาสาระ				
1.	เนื้อหาสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน	4.44	0.58	มาก
2.	เนื้อหามีความเหมาะสมและอยู่ในระดับชั้นของนักเรียน	4.40	0.65	มาก
3.	เนื้อหาที่น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	4.40	0.58	มาก
4.	เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง	4.68	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหาสาระ		4.48	0.57	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้				
5.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่หลากหลาย	4.64	0.49	มากที่สุด
6.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมภายในทีม	4.56	0.51	มากที่สุด
7.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน	4.52	0.51	มากที่สุด
8.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน	4.56	0.51	มากที่สุด
9.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและช่วยส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อหา	4.44	0.51	มาก
10.	นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการ	4.64	0.49	มากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึง พอใจ
สัมภาษณ์งาน				
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้		4.56	0.50	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
11.	วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและ วัตถุประสงค์	4.48	0.51	มาก
12.	วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน	4.56	0.51	มากที่สุด
13.	กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เข้าใจง่ายและ เหมาะสมกับนักเรียน	4.32	0.63	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้		4.45	0.55	มาก
ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน				
14.	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการ ปฏิบัติงานของนักเรียนพัฒนาขึ้นหลังได้รับการ เรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	4.52	0.59	มากที่สุด
15.	นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงานในอนาคตได้	4.44	0.51	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน		4.48	0.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด		4.51	0.10	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 25 คน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 รองลงมาลำดับ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากเท่ากัน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 และด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 และลำดับท้ายสุด ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานก่อนและหลังเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 25 คน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียน พบว่า หลังจากจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10

อภิปรายผล

ผลการใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning)

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.08 และเมื่อได้รับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 1.47 และ 1.82 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าทักษะ

การพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนสูงขึ้นเมื่อได้รับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เนื่องจากการเป็นการเรียนรู้เบื้องต้นด้วยตนเอง นำไปสู่กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีมเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองในการเตรียมเนื้อหาเพื่อนำไปอภิปรายร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และแนวคิดซึ่งกันและกัน มีการระดมสมองช่วยกันคิดและแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุด กระตุ้นสมาชิกในทีมแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเชื่อใจกันภายในทีมและสามารถทำงานจนบรรลุเป้าหมาย และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน เนื่องจากนักเรียนได้ร่วมกันปฏิบัติและฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถสื่อสารและโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งานและการปฏิบัติงาน ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน Michaelson et al. (2004) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ที่ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียน และมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหลักการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparation) นักเรียนได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาและเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน (Individual study) เป็นการศึกษาในห้องเรียน ขั้นที่ 2 การทดสอบความรู้ (Readiness Assurance) เป็นกระบวนการประยุกต์เนื้อหาที่อ่านมาล่วงหน้ามาใช้ในห้องเรียน จากนั้นทดสอบความรู้จากเนื้อหานั้นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ประกอบด้วย การทดสอบรายบุคคล (Individual Readiness Assurance Test) การทดสอบแบบทีม (Team Readiness Assurance Test) เป็นการทำแบบทดสอบชุดเดิม ซึ่งนักเรียนจะปรึกษาและอภิปรายกันในทีม จากนั้นจะมีการเฉลยและอธิบายเนื้อหานั้น ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Application of Course Concepts) เป็นกระบวนการทำงานภายในทีม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับโจทย์เดียวกันและช่วยกันอภิปรายหาคำตอบ จากนั้นให้แต่ละทีมนำเสนอผลงาน และขั้นที่ 4 การประเมินผล (Assessment) หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติร่วมกัน อภิปรายช่วยกันหาคำตอบ มีการนำความรู้เดิมมาใช้กับเนื้อหาใหม่ ทำแบบทดสอบและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ครูประเมินผลพร้อมให้ผลย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาภัสรา สังขวาสี (2564) อภิญา เรือนเครือ (2565) และบุศรา โขมพัตร (2563) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ผลลัพธ์ของผู้เรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด จะเห็นได้ว่า เมื่อนักเรียนเข้าใจขั้นตอนการเรียนรู้และได้ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สอดคล้องศศิธร (2561) กล่าวว่า การเรียนแบบทีม (Team-based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น ทำให้

ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และสามารถนำความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาได้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

ผลการวิจัย พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10 ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจในด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้มากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนพอใจต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอน มีการส่งเสริมความรู้โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันภายในทีม ทำให้นักเรียนเกิดการระดมความคิด ช่วยกันแก้ปัญหาและหาคำตอบ ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์เสมือนจริง เช่น การสัมภาษณ์งาน การอธิบายขั้นตอนการทำงาน การสนทนาระหว่างการปฏิบัติงาน การนำเสนอชิ้นงาน เป็นต้น เนื่องจากนักเรียนได้ปฏิบัติโดยตรงจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยสามารถดึงดูดนักเรียนหันมาสนใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น โดยแลร์เคโมเคลเซนและคณะ (2004) กล่าวว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานช่วยให้บรรลุตามเป้าหมายซึ่งทุกคนต้องอยู่ในทีมเดียวกันอย่างถาวร มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้ไปสู่เป้าหมายของทีม และ Anchunda (2021) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการสอนโดยอาศัยแนวทางการทำงานร่วมกันและการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศไทย พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาพบว่านักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายได้ทำงานร่วมกันและกระบวนการเรียนรู้เสริมสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1.1 ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนและกระบวนการสอนแบบทีมเป็นฐานให้ถ่องแท้และเข้าใจ จัดเตรียมเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน รวมถึงจัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาในการจัดการเรียนรู้

1.2 นักเรียนอาจไม่คุ้นชินกับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน ดังนั้นผู้สอนควรอธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการทำกิจกรรม รวมถึงการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนปรับตัว ทำความเข้าใจกับขั้นตอนการเรียนการสอน และควรเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกให้มีความมั่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็น และให้นักเรียนทำงานเป็นทีมให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

1.3 การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนเกิดข้อผิดพลาด หรือมีการสะดุดหยุดกลางคัน ผู้สอนไม่ควรแทรกหรือตำหนิขณะทำกิจกรรมซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดและไม่กล้าแสดงออก

1.4 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมใช้เวลาอย่างน้อยแตกต่างกัน ผู้สอนควรให้นักเรียนทำกิจกรรมและแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งบางกิจกรรมเวลาอาจจะไม่พอ ดังนั้น ผู้สอนควรยืดหยุ่นในการทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความกระชับ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ขยายผลไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ และกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) หรือ การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) เป็นต้น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษหรือทักษะอื่น ๆ ของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ). thesis.swu.ac.th.
[http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Kamonwan_D.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Kamonwan_D.pdf)
- กรมวิชาการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: ศูนย์ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- ขวลิต แก้วสุศรี. (2559). อิทธิพลการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารที่มีต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานในบริษัทข้ามชาติ กรณีศึกษา บริษัท อาร์วันอินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชัชริย์ บุณนาค. (2561). Graduate School Conference 2018. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564-2568. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก
<http://conference.grad.ssu.ac.th/downloads/2ndNationalConferenceGraduateSchoolConference2018.pdf>
- บงกชกร มาศนันทน์ และทำรงค์ ธีรอนันต์. (2566). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร. วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(7), 236-252.
- บุญหวัง ศรีสุทโธ. (2560). บทเรียนออนไลน์. การสัมภาษณ์งาน.
<https://sites.google.com/a/http.ac.th/kar-phud-na-senx-ngan-laea-kar-phud-sathit/khwam-hmay-laea-prapheth-kar-samphasn>.
- บุศรา โขมพัตร. (2563). ผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ปณิตา ทำมิกดี. (2558). การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

“ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.256” (21 มิถุนายน 2561).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนพิเศษ ง. 4-5.

ประเทือง ใจหาญ. (2546). การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในทักษะการฟังการพูดเพื่อสื่อสารและจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองและสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิ่นพันธ์ พงษ์พรพรคและคณะ. (2564). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย.

วารสาร มจร อุบลราชธานี, 6(3), 911-920.

รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละครกับวิธีสอนแบบปกติสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ลัดดา แพรภักดิ์พิศุทธิ์. (2552). การพูด. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ศศิธร ชิดนาย. (2561). การเรียนแบบทีม (Team-based Learning) : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.

วารสารการพยาบาลและสุขภาพ, 12(3), 1-9.

ศูนย์สรรหาและคัดเลือก สำนักงาน ก.พ. (2550). แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการสัมภาษณ์. คู่มือการสอบสัมภาษณ์. 5. กรุงเทพฯ.

สมจิตต์ สินธูชัยและคณะ. (2563). การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน: การนำไปใช้ในการเรียนการสอน.

วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล, 36(3) 273-281.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2555). นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557). คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). แผนพัฒนาอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การกิจและนโยบาย การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลนโยบาย.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2562). มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สุธรรม ส่งศิริ. (2561). ยุทธศิลป์:แนวทางการบรรลุยุทธศาสตร์อย่างเกินความคาดหวัง.

(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

- สุธิดา สัมฤทธิ์. (2562). การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐานในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต. *รามาศิเบตวารสาร*, 14(2), 135-140.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์รัตน์ วศินารมณ. (2542). *ทักษะการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภันตรี ศรีปานเงิน. (2551). ผลของโปรแกรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนแบบทีมที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญา เรือนเครือ และวิเชียร อารังโสติสกุล. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวทางการเรียนแบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 17(1), 49-64.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารัสรา สังขาสี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอมอร ดิสปัญญา. (2542). *ภาษาอังกฤษในเรื่องการสมัครงาน English for Job Applications. การสัมภาษณ์เข้าทำงาน (Job Interview)*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไวยฤทธิ์ ไทยพิสุทธิกุล. (2559). การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้แบบทีม (Facilitation in Team-based Learning). *เวชบันทึกศิริราช*, 9(2), 75-83.
- Admission Premium. (2018, April 4). การเรียนภาษาเพื่อธุรกิจ. *ทำไมภาษาอังกฤษจึงสำคัญสำหรับคนทำงาน*. <https://www.admissionpremium.com/libra/news/3570>.
- English Gang. (2023). *ความสำคัญภาษาอังกฤษกับการทำงานในยุคปัจจุบัน*. <https://englishgang.com>.
- JobDB by seek. (2023, July 7). การหางาน. *ชนิดและกรรมวิธีของการสัมภาษณ์งาน*. <https://th.jobsdb.com/th/career-advice/article>.
- Anchunda, H. Y. & Kaewurai, W. (2021). Instructional model development based on collaborative and communicative approaches to enhance lower secondary students' English-speaking skills in Thailand. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 42(2), 287-292. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/kjss/article/view/250923>.
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice*. Virginia: The Centre for Applied Linguistic.
- Bygate, Martin. (1987). *Speaking*. Great Britain: Oxford University Press.

- Byrne, D. (1976). *Teaching Oral English*. London: Longman Group.
- Harris, David P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw – Hill.
- Harris, David P. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc Graw - Hill Book.
- Harris, Phillip R. (1989). *High Performance Leadership: Strategies for Maximum Career Productivity*. Glenview Illinois: Scott Foresman.
- Khadijah Maming. (2019). Activating EFL Learners by Integrating Team-Based Learning with Collaborative Strategic Reading. *Litera Journal, Universitas Muhammadiyah Parepare, Indonesia*, 18(2), 297-311.
- Lefebvre, L. (2016). Team-based learning for the basic communication course: a transformative pedagogical approach. *The review of communication*, 16(2-3), 192- 212.
- Littlewood, W. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Great Britain.
- Madsen, Harold. (1983). *Techniques in Testing*. New York: Oxford University Press.
- Michaelson, L. K., Knight, A. B., & Fink, L. D. (2004). *Team-Based Learning*. United States of America: Greenwood Publishing Group.
- Michaelson, L., Sweet, M. & Parmalee, D. (2009). *Team-Based Learning: Small Group Learning's Next Big Step*. New Directions in Teaching and Learning, 7-27.
- Muamaroh. (2013). *IMPROVING INDONESIAN UNIVERSITY STUDENTS' SPOKEN ENGLISH USING GROUP WORK AND COOPERATIVE LEARNING*. (Doctoral dissertation, Charles Darwin University). Retrieved from <https://researchers.cdu.edu.au/en/studentTheses/improving-indonesian-university-students-spoken-english-using-gro>
- O'Loughlin, Kieran. (2001). *The equivalence of direct and semi-direct speaking tests*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Paulston, C. B. and Bruder, M. B. (1976). *Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures*. Massachusetts: Winthrop Publisher.
- Seng, P. M. (1994). *The fifth discipline: the art and practice of the learning organization*. New York: Doubleda.
- Underhill, Nick. (2000). *Testing Spoken Language*. Oxford: Oxford University Press.
- Underhill, Nic. (2003). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. New York: Cambridge University Press.
- Weir, Cyrill. (1993). *Understanding and Developing Language Tests*. London: Prentice Hall International (UK) Ltd.

Whitley HP, Bell E, Fuentes DG, Helms KL, Maki DE. Practical team-based learning from planning to implementation. *Journal of Pharmaceutical Education* 2015;79(10): Article 149: 1-8.

Yuh Anchunda, H. (2020). An instructional model development based on authentic learning and communicative learning approaches to enhance vocational bachelor's degree students' English-speaking ability for project presentation in the northern region of Thailand. *Journal of Education Naresuen University*, 22(4), 1-15.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จำนวน 3 ท่าน

1. นางสาวทิวา สุระเดช การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร
สาขาวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา
ครูชำนาญการพิเศษ หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์
กำแพงเพชร ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
2. นางกมลวรรณ สุพรรณ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ครูชำนาญการพิเศษ แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
3. นางสาวเพียรศิลป์ ปินชัย ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	หน่วยที่ 2
ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน	สัปดาห์ที่ 2
ชื่อหน่วย Job Interview	จำนวน 2 ชั่วโมง
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3	

1. สาระสำคัญ

การสัมภาษณ์งานเป็นกระบวนการที่สำคัญในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยบริษัทจะคัดเลือกบุคคลที่ผ่านการทดสอบ หรือเห็นว่าบุคคลนั้นมีความเหมาะสมกับตำแหน่งงาน จะถูกเชิญมาสอบสัมภาษณ์ การเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลที่จะผ่านการคัดเลือกเข้ามาทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรที่ต้องการ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการสัมภาษณ์งาน
- 2.2 นักเรียนสามารถแนะนำตนเอง และบอกข้อดีและข้อเสียของตนเอง
- 2.3 นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์การสัมภาษณ์งาน

3. สมรรถนะของผู้เรียน

- 3.1 พูดแนะนำตนเองและบอกข้อดี ข้อเสียของตน
- 3.2 สนทนาโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 การบอกข้อดีและข้อเสียของตนเอง
- 4.2 สำนวนและประโยคที่ใช้ในการสมัครงาน

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 5.1 ใบความรู้หน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview
- 5.2 ใบงานหน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	ผลลัพธ์ผู้เรียน
อธิบายข้อดี ข้อเสียของตนเอง และสนทนาโต้ตอบ	สังเกตพฤติกรรมนักเรียนใน การทำกิจกรรม	นักเรียนสามารถอธิบายข้อดี ข้อเสียของตนเอง และสนทนาโต้ตอบสถานการณ์สัมภาษณ์งาน

7. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน

ขั้นตอนการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
7.1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation)	1. ครูให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจาก ใบความรู้หน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview ก่อนเข้าชั้นเรียน	1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ หน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน
7.2 การทดสอบความรู้ (Readiness Assurance)		
- การทดสอบรายบุคคล (Individual Readiness Assurance Test)	2. ครูให้นักเรียนบอกคำศัพท์ข้อดี ข้อเสียที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า โดย ครูจะติดคำว่า strength และ weakness ไว้ที่กระดาน จากนั้น ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ตนทราบ พร้อมพูดและบอกความหมายของ คำนั้น	2. นักเรียนเขียนคำศัพท์ข้อดี ข้อเสียที่ตนทราบ พร้อมพูด และบอกความหมาย
- การทดสอบแบบทีม (Team Readiness Assurance Test)	3. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มๆ ละ 4-5 คน จากนั้นให้นักเรียนช่วยกัน ระดมความคิดเกี่ยวกับการบอก ข้อดี ข้อเสียของตนเองเป็น ภาษาอังกฤษ จากนั้นทำใบงาน หน่วยที่ 2 เรื่อง Job interview - activity 1 โดยให้นักเรียนในกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายข้อดีและข้อเสีย ตนเองกับสมาชิกในกลุ่ม	3. นักเรียนจับกลุ่มและช่วยกัน ระดมความคิดทำใบงานหน่วย ที่ 2 เรื่อง Job interview - activity 1 จากนั้นร่วมกัน อภิปรายกับเพื่อนเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียของตนเอง
	4. ครูอธิบายประโยคคำถาม เกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน พร้อมยกตัวอย่าง เช่น - Can you tell me about yourself?	4. นักเรียนฟังครูอธิบายและแต่ละกลุ่มจับคู่ทำใบงานหน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview - Activity 2 ฝึกสนทนาโต้ตอบ ในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน

ขั้นตอนการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	- Why would you like to work for us? - What position do you want to apply for? - What are your strengths and weaknesses? - What are your special skills? - Why should we hire you? - Can you work under pressure? เป็นต้น 5. ครูให้นักเรียนในกลุ่มจับคู่ภายในกลุ่ม ทำใบงานหน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview - Activity 2 ฝึกสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน	
7.3 ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (Application of Course Concepts)	5. ครูให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งานหน้าชั้นเรียน	5. ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งานหน้าชั้นเรียน
7.4 ชั้นประเมินผล (Assessment)	6. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทำกิจกรรมการสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน พร้อมให้คำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไป	6. นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน พร้อมฟังคำแนะนำจากครู

ใบความรู้หน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview

การบอกข้อดีและข้อเสียของตนเอง เป็นคำถามที่ตอบได้ยาก แต่หากเรามีการเตรียมพร้อมในการสัมภาษณ์ทุกอย่างก็จะราบรื่น ตัวอย่างคำศัพท์เกี่ยวกับข้อดีและข้อเสีย ได้แก่

Strength (ข้อดี)	Weakness (ข้อเสีย)
friendly = เป็นมิตร	careless = ประหม่า
hard-worker = ขยันทำงาน	stressful = ความเครียด
pay attention = ตั้งใจ	work alone = ทำงานคนเดียว
humble = ถ่อมตน	introvert = โลกส่วนตัวสูง
positive thinking = คิดบวก	negative thinking = คิดลบ
teamwork = ทำงานเป็นทีม	self-criticism = โทษตัวเอง
responsibility = รับผิดชอบ	shy = ขี้อาย
honest = ซื่อสัตย์	sensitive = อ่อนไหวง่าย
patient = อดทน	impatient = ใจร้อน
punctual = ตรงต่อเวลา	forgetful = ขี้ลืม
enthusiastic = กระตือรือร้น	overthinking = คิดมาก
confident = มั่นใจ	disorganize = ไม่เป็นระเบียบ
creative = ความคิดสร้างสรรค์	unconfident = ไม่มั่นใจ
work with pressure = ทำงานใต้ความกดดัน	persistent = อด
polite = สุภาพ	greedy = โลภ
flexible = ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์	clumsy = ชุ่มช้ำ
reliable = เชื่อถือได้	ambitious = มักใหญ่ใฝ่สูง

ตัวอย่างประโยค

- I am friendly and good at time management. (ฉันเป็นมิตรและสามารถจัดการเวลาได้ดี)
- I perform well under pressure. (ฉันทำงานภายใต้ความกดดันได้ดี)
- I am a positive thinking person. (ฉันเป็นคนคิดบวก)
- I am an overthinking person. (ฉันเป็นคนคิดมากเกินไป)
- I am sometimes disorganized. (บางครั้งฉันก็เป็นคนไม่มีระเบียบ)
- Sometimes, I shy to share the comments. (ฉันเขินอายที่แชร์ความคิดเห็นในบางครั้ง)

ประโยคที่ใช้ในการสัมภาษณ์งาน

ประโยคเหล่านี้เป็นคำถามที่ผู้สัมภาษณ์มักใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าคำถามด้วยคำถามนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการตั้งคำถามและวิธีการพูดของแต่ละคน แต่โดยเนื้อหาแล้วคำถามเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้เตรียมตัวเข้ารับการสัมภาษณ์งาน

คำถามเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว

- Can you tell me about yourself?
- Please tell me about yourself briefly?
- Can you tell me a little about yourself?
- Are you single or married?

คำถามเกี่ยวกับการศึกษา

- Where did you graduate from?
- What is your major?
- Why did you choose your major?
- What subjects did you enjoy most? Why?
- What kind of activity are you in?
- How has your college prepared you for your future career?

คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งงานในอดีต

- Have you had any previous experience in this or a related field?
- What did you do there? What position?
- What are your responsibilities?
- Are you still employed there?
- What have been your major accomplishments while in this position?
- Can you work under pressure?
- What have you learned from your previous job?
- Why did you leave the company?
- Why would you like to work for us?

คำถามเกี่ยวกับบุคลิก ลักษณะและความรู้สึกนึกคิด

- What criteria do you use in choosing a job?
- Why should we hire you?
- Do you prefer any particular country side?
- In general, how do you feel about yourself?
- What plans do you have for self-improvement?
- Where do you see yourself in five years?

ตัวอย่างประโยคที่ใช้ในการสัมภาษณ์งาน

Interviewer: Please tell me about yourself and your college.

Interviewee: My name is Sumet. I am 18 years old. I graduated from KamphaengPhet Technical College majoring in Machine Shop. My hometown is in Klong Lan, KamphaengPhet.

Interviewer: Why did you study this major?

Interviewee: I studied machine shop because I want to be machinist that able to work many fields in the factory.

Interviewer: Why do you want to work with us?

Interviewee: Because I feel my skills are particularly well-suited to this position because I have an experience when I was internship in the factory.

Interviewer: What kind of activities were you in at the college?

Interviewee: There are many activities in college; for example, volunteer, join clubs and do sports.

Interviewer: Why do you think we should hire you?

Interviewee: I believe that my knowledge and experience with technology, makes me suitable for this position. I am a hard-working person and ready to learn with the new things.

Interviewer: Please tell me about your strength and your weakness

Interviewee: I would like to think that I perform well under pressure, but I am sometimes disorganized.

ใบงานหน่วยที่ 2

เรื่อง Job Interview

Activity 1: ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มฝึกพูดข้อดี ข้อเสียของตนเองเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้นร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่ม

Activity 2: ฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์สัมภาษณ์งาน เรื่อง “Job Interview”

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งานและส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน

ขั้นตอน

1. นักเรียนในกลุ่มจับคู่ จากนั้นศึกษาใบความรู้หน่วยที่ 2 เรื่อง Job Interview
2. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งบทสนทนาในการสัมภาษณ์งาน เช่น การแนะนำตนเอง การบอกข้อดีและข้อเสียของตนเอง ประสบการณ์ในการทำงาน ทักษะพิเศษต่างๆ เหตุผลที่มาสมัครงาน เป็นต้น โดยมีครูคอยช่วยเหลือและแนะนำ
3. ให้นักเรียนฝึกซ้อม และแสดงสถานการณ์หน้าชั้นเรียน

2. แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเหล่านี้รายบุคคล โดยครูผู้สอนถามในแต่ละข้อ

1. Tell me about yourself
2. Tell me about your educational background
3. Why do you need this job?
4. How do you handle stress?
5. What are your strengths and weaknesses?
6. Why should we hire you? / What makes you different from other people?
7. Do you know prohibition signs? Give me some examples?
8. Can you explain about your work performance?
9. If you are the receiver on the phone, a person who caller wants to speak unavailable. What should you say?
10. Talk about your educational institution

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ และจับฉลากเลือกหัวข้อสถานการณ์จำลอง จากนั้นพูดเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆ โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน

Situation 1: Asking and answering the self-information

Student A wants to know about student B's information. Therefore, student A should ask about the name - surname, age, hometown, family, education, experience, skills, hobbies and etc.

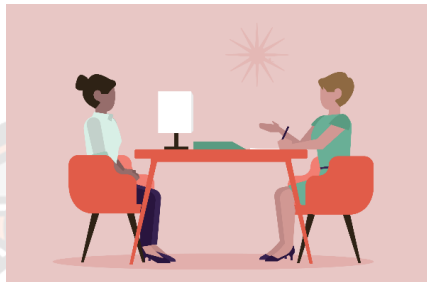
Student B have to answer the questions that student A ask with your information.

Situation 2: Interview Questions

Student A is the interviewer who have to ask the interviewee who apply for the position wanted. Student A should ask about the previous position, the responsibilities, the experience, the strength and weakness.

Student B is the interviewee who have to answer the questions of student A.

Situation 3: Present the product

Student A is the customer who would like to about the workpiece. Therefore, you should ask student B about the information of product, the quality of product, the benefits of product and how to operate the product.

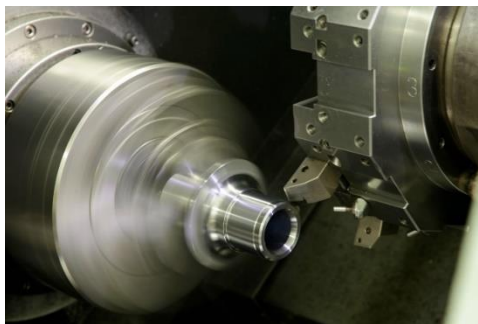
Student B is the staff who have to explain about the product and answer the questions of student A.

Situation 4: Explain the steps of working

Student A is a new staff who comes to work on first day, you need to know about the steps of turning process working. Therefore, you ask student B to explain.

Student B is a staff who have to take care a new staff. You have to explain the steps of turning process working to student A and suggest how to work in the company.

Situation 5: On the telephone

Student A is the caller who would like to make a meeting about the new project. You should tell the receiver about the date, time, topic and place for the meeting.

Student B is the receiver who answer the phone. You should ask the objective for calling and repeat what the caller told you.

Situation 6: Tell the meaning of signs

Student A is a new student who has just entered the machine shop on first day. There are many signs in the department. You would like to know about the signs, so you ask student B about the meaning of signs. (The teacher shows 3 signs)

Student B is a machine shop's student. You should explain and tell him about the meaning of each sign.

เกณฑ์การให้คะแนน: ทักษะด้านการพูด
Table Rubric of English-Speaking Ability

ประเด็น การประเมิน	Speaking scores/levels (ระดับคะแนน)				รวม คะแนน
	4	3	2	1	
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และ ประโยค หลากหลาย ถูกต้อง เหมาะสม	ใช้คำศัพท์และ ประโยค ไม่หลากหลาย แต่มีความ ถูกต้องเหมาะสม เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์และ ประโยค แบบง่าย ๆ มี ข้อผิดพลาด เล็กน้อย แต่ เข้าใจได้	ใช้คำศัพท์และ ประโยค แบบจำกัด และ มีข้อผิดพลาด เข้าใจได้เล็กน้อย	4
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ อย่างถูกต้อง อย่างสม่ำเสมอ	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่มี ข้อผิดพลาด เพียงเล็กน้อย สามารถเข้าใจได้	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ไม่ ถูกต้อง มี ข้อผิดพลาด บางอย่าง แต่ยัง เข้าใจได้	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ไม่ ถูกต้อง มีข้อผิดพลาด เข้าใจได้เล็กน้อย	4
การออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์ และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงออกเสียง ได้อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ ส่วน และประโยคได้ ถูกต้อง ตาม หลักการออก เสียงเป็นส่วน ใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์ ส่วน และประโยคได้ ถูกต้องเป็น บางส่วน แต่พอ เข้าใจ	ออกเสียง คำศัพท์ ส่วน และประโยคได้ เล็กน้อย ทำให้ สื่อสารได้พอ เข้าใจเป็นคำ	4
ความสามารถ ในการสื่อสาร	สื่อสารได้ตรง ตามที่กำหนด ครบถ้วน สมบูรณ์ ตอบ คำถามได้ ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	สื่อสารได้ตรง ตามที่กำหนด ตามที่กำหนด เป็นส่วนใหญ่ ตอบคำถามยังไม่ ชัดเจน	สื่อสารได้ตามที่ กำหนดเป็น บางส่วน ตอบ คำถามได้ บางส่วนยังไม่ ชัดเจน	สื่อสารไม่ตรง ตามที่กำหนด ตอบคำถาม เข้าใจได้บางส่วน ค่อนข้างเข้าใจ ยาก	4
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัด พูด ชัดเจน เป็น ธรรมชาติ	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่เป็น ธรรมชาติ	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้เป็นคำ พูด แล้วต่อประโยค ไม่ได้ ติดขัด ทำ ให้สื่อ ความหมายได้ เล็กน้อย	4
รวมคะแนน					20

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ที่มีต่อการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. แบบสอบถามตอนที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถาม 15 คำถามโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยมีลำดับคุณภาพดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจเรียนน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 : ทำเครื่องหมาย / ตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

() เพศชาย

() เพศหญิง

ตอนที่ 2 : ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาสาระ						
1.	เนื้อหาสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน					
2.	เนื้อหามีความเหมาะสมและอยู่ในระดับชั้นของนักเรียน					
3.	เนื้อหาที่น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
4.	เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง					
ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้						
5.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่หลากหลาย					
6.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมภายในทีม					
7.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน					
8.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน					
9.	การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและช่วยส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อหา					
10.	นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน					
ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน						
11.	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งานของนักเรียนพัฒนาขึ้นหลังได้รับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน					
12.	นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งานในอนาคตได้					
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
13.	วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์					
14.	วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์งาน					
15.	กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน					

ตอนที่ 3 : ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือในงานวิจัย

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ฯ มีความเหมาะสมและตรงตามหลักเกณฑ์หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดของท่าน

คะแนนพิจารณา

5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
1	หน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน					
2	จุดประสงค์ในการเรียนมีความชัดเจน และเน้นการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน					
3	กระบวนการสอนมีความเหมาะสม และมุ่งเน้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
4	กระบวนการสอนมีความชัดเจนเป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบทิมเป็นฐาน					
5	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับผู้เรียน					
6	สื่อการสอนมีความหลากหลาย สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
7	ระยะเวลาในการเรียนรู้มีความเหมาะสม					
8	วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
9	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
10	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย					

รวมคะแนน.....คะแนน ค่าเฉลี่ย..... ระดับคุณภาพ.....

ค่าเฉลี่ยระหว่าง

4.50 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

2. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบ

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาแบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยการพิจารณาให้น้ำหนัก ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเหล่านี้รายบุคคล โดยครูผู้สอนถามในแต่ละข้อ

ข้อคำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
1. Tell me about yourself.				
2. Tell me about your educational background.				
3. Why do you need this job?				
4. How do handle stress?				
5. What are your strengths and weaknesses?				
6. Why should we hire you? / What makes you different from others?				
7. Do you know prohibition signs? Give me some examples?				
8. Can you explain about your work performance?				
9. If you are the receiver on the phone, a person who caller wants to speak unavailable.				

ข้อคำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
What should you say?				
10. Talk about your educational institution.				

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ และจับฉลากเลือกหัวข้อสถานการณ์จำลอง จากนั้นพูดเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆ โดยมีครูเป็นผู้ประเมิน

ข้อคำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
Situation 1: Asking and answering the self-information				
Student A wants to know about student B's information. Therefore, student A should ask about the name - surname, age, hometown, family, education, experience, skills, hobbies and etc.				
Student B have to answer the questions that student A ask with your information.				

Situation 2: Interview Questions

Student A is the interviewer who have to ask the interviewee who apply for the position wanted. Student A should ask about the previous position, the responsibilities, the experience, the strength and weakness.

Student B is the interviewee who have to answer the questions of student A.

ข้อคำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
Situation 3: Present the product				
Student A is the customer who would like to about the workpiece. Therefore, you should ask student B about the information of product, the quality of product, the benefits of product and how to operate the product.				
Student B is the staff who have to explain about the product and answer the questions of student A.				
Situation 4: Explain the steps of working				
Student A is a new staff who comes to work on first day, you need to know about the steps of turning process working. Therefore, you ask student B to explain.				
Student B is a staff who have to take care a new staff. You have to explain the steps of turning process working to student A and suggest how to work in the company.				
Situation 5: On the telephone				
Student A is the caller who would like to make a meeting about the new project. You should tell the receiver about the date, time, topic and place for the meeting.				
Student B is the receiver who answer the phone. You should ask the objective for calling and repeat what the caller told you.				

ข้อคำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	

Situation 6: Tell the meaning of signs

Student A is a new student who has just entered the machine shop on first day. There are many signs in the department. You would like to know about the signs, so you ask student B about the meaning of signs. (The teacher shows 3 signs)

Student B is a machine shop's student. You should explain and tell him about the meaning of each sign.

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

3. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าประเด็นข้อคำถามแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
ระดับ ปวช.3 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
โดยการพิจารณาให้น้ำหนักดังนี้

- 1 คือ ไม่พอใจ ว่าข้อคำถามนั้น ไม่เหมาะสม
- 0 คือ ไม่พอใจ ว่าข้อคำถามนั้น เหมาะสม
- +1 คือ ไม่พอใจ ว่าข้อคำถามนั้น เหมาะสม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	-1	0	+1
ด้านเนื้อหาสาระ			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน			
2. เนื้อหามีความเหมาะสมและอยู่ในระดับขั้นของนักเรียน			
3. เนื้อหาน่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน			
4. เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง			
ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้			
5. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่หลากหลาย			
6. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมภายในทีม			
7. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และปฏิบัติงาน			
8. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	-1	0	+1
9. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและช่วยส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อหา			
10. นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และปฏิบัติงาน			
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
11. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์			
12. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และปฏิบัติงาน			
13. กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน			
ด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน			
14. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนพัฒนาขึ้นหลังได้รับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน			
15. นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานในอนาคตได้			

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐาน

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

รายการประเมิน	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. หน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
2. จุดประสงค์ในการเรียนมีความชัดเจน และเน้นการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3. กระบวนการสอนมีความเหมาะสมและมุ่งเน้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
4. กระบวนการสอนมีความชัดเจนเป็นไปตามขั้นตอนการสอนแบบทิมเป็นฐาน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
5. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. สื่อการสอนมีความหลากหลายสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	3	4	4	3.67	0.58	มาก
7. ระยะเวลาในการเรียนรู้มีความเหมาะสม	3	4	4	3.67	0.58	มาก
8. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
9. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
10. ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย				4.67	0.58	มากที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบ เพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการเรียนรู้แบบทิมเป็นฐาน

ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ตอนที่ 1						
1. Tell me about yourself.	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. Tell me about your educational background.	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. Why do you need this job?	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4. How do handle stress?	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5. What are your strengths and weaknesses?	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6. Why should we hire you? / What makes you different from others?	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
7. Do you know prohibition signs? Give me some examples?	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8. Can you explain about your work performance?	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9. If you are the receiver on the phone, a person who caller wants to speak unavailable. What should you say?	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
10. Talk about your	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
educational institution.						
ตอนที่ 2						
Situation 1: Asking and answering the self-information	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
Situation 2: Interview Questions	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
Situation 3: Present the product	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
Situation 4: Explain the steps of working	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
Situation 5: On the telephone	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
Situation 6: Tell the meaning of signs	+1	0	+1	3	1	ใช้ได้

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ในเกณฑ์ระดับ 0.5 – 1.0 สามารถนำแบบทดสอบไปใช้ในงานวิจัยได้

3. ผลวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ตาราง 6 ผลวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน

ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ด้านเนื้อหาสาระ						
1. เนื้อหาสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
2. เนื้อหามีความเหมาะสมและอยู่ในระดับชั้นของนักเรียน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
3. เนื้อหาน่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. เนื้อหาที่เรียนมีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้						
5. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่หลากหลาย	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมภายในทีม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และปฏิบัติงาน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
8. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ ประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน						
9. การจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและ ช่วยส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อหา	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
10. นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากสื่อ การเรียนการสอนในการพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการ สัมภาษณ์และปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้						
11. วิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับเนื้อหาและ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
12. วิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ ทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการ พูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และปฏิบัติงาน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
13. กำหนดเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่เข้าใจง่ายและเหมาะสม กับนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และ การปฏิบัติงาน						
14. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษใน การสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
นักเรียนพัฒนาขึ้นหลังได้รับการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน						
15. นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานในอนาคตได้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาเป็นรายข้อเพื่อความสะดวกและเหมาะสม พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ค่าความถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในระดับเกณฑ์ 0.5 – 1.0 สามารถนำแบบสอบถามไปใช้ในงานวิจัยได้

ภาคผนวก จ การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 7 แสดงคะแนนเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

คนที่	คะแนนเต็ม 20		ผลต่าง (D)	คนที่	คะแนนเต็ม 20		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	8	13	5	14	7	13	6
2	7	13	6	15	7	14	7
3	7	15	8	16	6	15	9
4	8	17	9	17	6	14	8
5	7	16	9	18	10	17	7
6	5	13	8	19	5	12	7
7	6	14	8	20	8	14	6
8	6	12	6	21	7	13	6
9	8	17	9	22	5	13	8
10	10	18	8	23	7	14	7
11	5	11	6	24	8	15	7
12	7	14	7	25	7	14	7
13	10	17	7				

จากตาราง 7 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานโดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบ คะแนนเต็ม 20 คะแนน มีผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 9 คะแนน และผลต่างของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ผลการ ทดสอบ	จำนวน นักเรียน (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วน วิกฤต t	df	Sig.
ก่อนเรียน	25	7.08	1.47			
หลังเรียน	25	14.32	1.82	32.08	24	.000

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์และการปฏิบัติงานของนักเรียนก่อนการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน มีความเฉลี่ยเท่ากับ 7.08 และเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้แบบทีมเป็นฐานที่ใช้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 14.32 โดยค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 1.47 และ 1.82 ตามลำดับ